

Ο ΜΗΡΟΣ

794
724

ΗΡΟΣ

ΚΑΛΟΑ Η ΘΕΑ
ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΚΑΛΟΑ Η ΘΕΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

‘Η... κυρία
Λουλουΐ!

ΣΕ ΔΥΣΚΟΛΗ θέ-
ση βρίσκονται τὰ
τέσσερα ήρωϊκά παιδιὰ, ή
συντροφιά τού Μικρού “Η-
ρώος, τού Γιώργου Θαλάσ-
ση, τού Έλληνόπουλου πού
οί Γερμανοί, οί ‘Ιταλοί και
οί Βούλγαροι έχουν έπονο-
μάσει Παιδί - Φάντασμα γι-
ατι δρᾶ και ξεγλιστράει ἀ-
νάμεσα ἀπό τὰ δάχτυλά
τους σάν ἀληθινό φάντασμα
Τὰ έλληνόπουλα είναι μέσα
σέ ένα δωμάτιο τού σπιτιού
τού Γερμανού συνταγματάρ-
χη Φόλκσεν, άρχηγού τής
γερμανικής μυστικής ύπη-
ρεσίας στην Έλλάδα. Έ-
χουν μπη εκεί άφου έξουδε-
τέρωσαν τούς φρουρούς και
τόν ίδιο τόν Φόλκσεν με τήν

άπστολή να βρουν και να φωτογραφήσουν έναν κατάλογο των πρακτόρων της μυστικής ιταλικής υπηρεσίας, που ο Φόλκσεν είχε κρύψει κάπου μέσα εις τὸ σπίτι του (*).

Τὰ παιδιά ἔχουν βρῆ τὸν κατάλογο ποὺ ἦταν κρυμμένος μέσα σ' ἕνα διακόπτη τοῦ ἠλεκτρικοῦ ὅταν ξαφνικὰ θήματα καὶ κουθέντες στὴν αὐλὴ καὶ στὴ θεράντα δείχνουν ὅτι ἔχουν ἔρθει κι' ἄλλοι Γερμανοί. Ὁ Γιώργος σβήνει τὸ φῶς τοῦ δωματίου καὶ λέει γοργά:

— Παιδιά, πρέπει νὰ πετύχουμε δύο πράγματα: Πρῶτον νὰ ξεφύγουμε. Δεύτερον νὰ φωτογραφήσουμε τὸν κατάλογο πρὶν φύγουμε!

— Μά... κάνει ἡ Κατερίνα.

— Δὲν πρέπει νὰ τὸν πάρουμε μαζί μας, τὴν διακόπτει ὁ Γιώργος. Δὲν πρέπει νὰ καταλάβουν οἱ Γερμανοὶ ὅτι τὸν βρήκαμε!

Μὲ ἀσύλληπτα γοργές κι νήσεις μέσα στὸ σκοτάδι, βγαίνει ἀπὸ τὴν τσέπη του μιὰ πολὺ μικρὴ φωτογραφικὴ μηχανή. Εἶναι μιὰ ἐιδικὴ μηχανή, μὲ τὴν ὁποία μπερεὶ κανεὶς νὰ φωτογραφήσῃ ἀντικείμενα μέσα στὸ πῶ πυκνὸ σκοτάδι· γιατί λειτουργεῖ μὲ υπεριώδεις ἀκτῖνες. Φωτογραφεῖ ἀπανωτὰ

τὸ χαρτί χωρὶς νὰ τὸν ἔμποδίσῃ τὸ σκοτάδι· γιατί τὰ μάτια του, σάν τῆ μηχανή, εἶναι προικισμένα μὲ τὴν ἱκανότητα νὰ βλέπουν ἐντελῶς καθαρὰ τὴ νύχτα. Τελιώνει μέσα σὲ λίγα δευτερόλεπτα θάζει τὴ μηχανή στὴν τσέπη του, χώνει τὸ χαρτί μέσα στὸ κοίλωμα τοῦ ἠλεκτρικοῦ διακόπτη καὶ στερεώνει τὸν διακόπτη στὴ θέση του.

Τώρα, τὰ θήματα ἀκούγονται μέσα στὸ σαλόνι τοῦ σπιτιοῦ. Μιὰ φωνὴ λέει στὴ γερμανικὴ γλῶσσα:

— Ἀνάβετε ὅλα τὰ φῶτα καθὼς θὰ προχωρήτε! Καὶ στὸ παραμικρὸ ποὺ θὰ δῆτε πυροβολήστε!

Ὁ Γιώργος πιάνει ἀπὸ τὸ χέρι τὴν Κατερίνα καὶ ψιθυρίζει:

— Σπίθα πιάσε τὴν Κατερίνα ἀπὸ τὸ χέρι καὶ σὺ Σαίτα πιάσε τὸ Σπίθα! Θὰ σὰς ὀδηγήσω στὴν πίσω αὐλή!

— Μανούλα μου, ἀκούγεται μέσα στὸ σκοτάδι ἡ φωνὴ τοῦ Σπίθα. Θὰ παίξουμε τὸ «γύρω - γύρω ὅλοι στὴ μέση ὁ Μανώλης»; Μοῦ ἀρέσει αὐτὸ τὸ παιγνίδι!

Περνοῦν στὴν κουζίνα, ὁ ἕνας πίσω ἀπὸ τὸν ἄλλο καὶ βγαίνουν στὴν πίσω αὐλή. Τώρα τὰ Ἑλληνόπουλα βλέπουν κάπως στὸ φῶς τῶν ἀστρων. Τρέχουν πρὸς τὸ θάθος τῆς αὐλῆς ὅπου ἕνας τοῖχος τὴν χωρίζει ἀπὸ τὴν αὐλὴ τοῦ διπλανοῦ σπιτιοῦ.

(*) Διάβασε τὸ προηγούμενο τεῦχος, τὸ 723: «Ἀπόψε στίς 9.30!».

Πηδούν στον τοίχο, σκαρφαλώνουν επάνω του και ρίχνονται στη γειτονική αυλή. Την διασχίζουν κι αυτή και θρῖσκονται σ' ένα άπαμερο δρομάκο. Καθώς προσγειώνονται εκεί, ο Σπίθας αφήνει ένα βογγητό:

— Μανούλα μου! Μὲ φάγανε!

— Τι έπαθες Σπίθα; ρωτάει με άγωνία η Κατερίνα. Τι συμβαίνει Μπουμπουνοκέφαλε; ρωτάει ο Σαΐτας.

— Τὸ κεφάλι μου, μουρμουρίζει ο Σπίθας. Κάποιος μου σπρώχνει τὸ κεφάλι πρὸς τὰ κάτω.

Ο Γιώργος πὸ τὰ μάτια του βλέπουν τὰ πάντα μέσα στο σκοτάδι θάζει τὰ γέλια.

— Αυτό τὸ παιδί είναι... χαζό!, μουρμουρίζει ο Σπίθας. Έγὼ κινδυνεύω κι' αὐτὸς γελάει χωρίς λόγο! Για τί γελάς Γιώργο;

— Ξέρεις ποιὸς σοῦ σπρώχνει τὸ κεφάλι Σπίθα; κάνει ο Γιώργος. Ἡ... Λουλου! Πήδησε κι' αὐτὴ τὸν τοίχο π'σὼ μας και ἔχει προσγειωθῆ πάνω στο κεφάλι σου!

— Σαΐτα, φωνάζει ο Σπίθας. Πάρε τὴ Λουλου ἀπὸ τὸ κεφάλι μου πρὶν θρεθῶ στη δυσάρεστη θέση νὰ δειρὼ μιὰ... κυρία!

«Παιδί μου' λέει ἡ φωνὴ τοῦ ἀρχιστράτηγου τῶν Συμμαχικῶν Στρατευμάτων Μέσης Ἀνατολῆς μέσα ἀπὸ τὸν

ἀσύρματο, δὲν ξέρω πὼς νὰ σὲ ευχαριστήσω και νὰ σὲ συχαρῶ! Ὁ κατάλογος τῶν Ἰταλῶν πρακτόρων πὸ μὸῦ ὑπαγόμευσεσ εἶναι καταπληκτικός. Δὲν περιέχει μόνο τὰ ὀνόματα και τίς διευθύνσεις τῶν Ἰταλῶν πρακτόρων ἀλλὰ και τὴν ἀποστολὴ πὸ ἔχουν ἀναλάβει ὁ καθένας. Θὰ μπορέσουμε νὰ κάνουμε μεγάλη ζημιὰ στὸν ἔχθρο! Θὰ προτείνω τὴν παρασημοφόρησή σας και...»

«Δὲ θέλουμε τίποτε τέτοιο!, τὸν διακόπτει ὁ Γιώργος. Δὲν πολεμοῦμε για παρῶσημα ἀλλὰ για τὴν ἐλευθερία τῆς πατρίδας μας! Μᾶς ἀρκεί ἡ βεβαιότητα ὅτι αὐτὸ πὸ κάνουμε θὰ βοηθήσει στὴν ἦττα τοῦ κοινῦ ἔχθρου. Ἀλλωστε κι' ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες πατριῶτες θὰ χρειαστοῦμε τὸν κατάλογο αὐτὸ για νὰ παρακολουθοῦμε τίς κινήσεις τῶν πρακτόρων τοῦ Μουσσολίνι στὴν Ἑλλάδα!»

Ο Γιώργος ρίχνει μιὰ ματιά στὸν κατάλογο και συνεχίζει:

— Ἐχω μιὰ περιέργεια. Μήπως ξέρετε τί σημαίνει αὐτὸ πὸ εἶναι γραμμένο διπλα στὸ ὄνομα τοῦ Ἰταλοῦ πράκτορος Τζοβάννι Τέρλα; Γράφει: διαπραγματεύσημὲ τὴν Καλόα. Τί σημαίνει αὐτό; Ποιὰ εἶναι ἡ Καλόα;»

«Δὲν ἔχω ἰδέα παιδί μου, ἀπαντάει ὁ ἀρχιστράτηγος. Θὰ ρωτήσω τίς εἰδικὲς ὑπη-

ρσείες του Στρατηγείου μου και θά σου πῶ ἂν θέλης. Θά σέ πάρω στὸν ἀσύρματο ἀργότερα...»

Ἡ Θεὰ τοῦ Πολέμου

ΔΥΟ μέρες ἀργότερα, τὰ τέσσερα παιδιά δὲν θρῖσκονται πιά στὴν Ἀθήνα. Δὲν θρῖσκονται καν στὴν Ἑλλάδα. Ταξιδεύουν μὲ ἓνα σιμμοχικὸ ὑποβρύχιο ποὺ τὰ παρέλαβε ἀπὸ μιὰ ἔρημη ἀκτὴ τῆς Ἀττικῆς καὶ ποὺ πλησιάζει τώρα στὴν Αἴγυπτο.

— Παιδιά, λέει ὁ Γιώργος στοὺς φίλους του, φτάνουμε στὴν Αἴγυπτο. Θά βγοῦμε στὴν Ἀλεξάνδρεια καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θά πάμε μὲ ἀεροπλάνο στὸ Κάιρο. Ἐκεῖ θά μάθουμε τὴν ἀποστολὴ μας.

— Μὰ δὲν καταλαβαίνω, κάνει ἡ Κατερίνα. Ἐσύ δὲ δέχεσαι νὰ ἀναλάβης ἀποστολὴ ἂν δὲν σοῦ ἐξηγήσουν μὲ κάθε λεπτομέρεια τὴν ἀκριβῶς συμβαίνει. Καὶ δὲν δέχεσαι νὰ κάνουμε κάτι ποὺ δὲν ἔχει ἐπίδραση στὴν τύχη τῆς πατρίδας μας. Πῶς τώρα δέχτηκες νὰ πάμε εἰς τὴν Αἴγυπτο χωρὶς νὰ σοῦ ἐξηγήσῃ ὁ ἀρχιστράτηγος

Ὁ ἀγριόγατος περνᾶ ἀνάμεσά τους!

Ἡ Καλόα σηκώνει ἄγρια τὸ ἀκάντιο!

τί σέ θέλει;

— Δέχτηκα Κατερίνα γιατί κατάλαβα ότι μάς θέλει για κάτι πολύ σοβαρό! Μὲ διαβεβαίωσε ἄλλωστε ότι ἡ ἀποστολή μας ἔχει μεγάλη σχέση με τὴ σύντομη ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδας μας.

Ὁ Σπίθας κυττάζει ἀσθηρὰ τὴν Κατερίνα καὶ λέει:

— Κατερίνα! Δὲν εἶσαι φίλος! Ἦθελες δηλαδὴ νὰ μὴ δεχτῆ; Καὶ νὰ μὴν ἔρθουμε στὴν Ἀφρική; Καὶ νὰ μὴ φάσῃ ὁ φουκαράς ὁ Σπίθας λίγο φαγητό, ποὺ τρελλάθηκε τὸν τελευταῖο καιρὸ στίς

... λεμονόκουπες ἀπὸ τοὺς αἰκουϊδοτενεκέδες καὶ στὴν χαρουποφαγία; Καλὰ ἔκανε ὁ Γιῶργος καὶ μάς ἔφερε στὴν Ἀφρική! Νὰ σὰς ἀπαγγεῖλω ἕνα ποίημα ποὺ μοῦρθε στὸ μυαλό!

Καὶ ἀπαγγέλλει:

«Εἰμὲς τὰ Ἑλληνόπουλα
στὴν Ἀφρική θὰ πᾶμε
ὀμέτρητα νὰ φάμε
ἀρνάκια καὶ κοτόπουλα,
σοῦπες, μακαρονάδες
πιλάφια καὶ χουρμάδες»!
Καὶ τὸ ἀχόρταγο παιδί
μὲ τὸ καθυστερημένο μυαλό
καὶ τὴ γενναία καὶ καλὴ
καρδιά μουρμουρίζει:

— Μανούλα μου! Πόσο μ'

άνοίγουν την όρεξη κάτι τέτοια ποιήματα!

Καί χώνει τα δόντια του σέ μιιά μεγάλη κουραμάνα, πού του έχει δώσει, μαζί με άφθονο τυρί ό κυβερνήτης του ύποβρυχιού.

Τό ύποβρύχιο μπαίνει στο λιμάνι τής Αλεξάνδρειας. Δυό ώρες άργότερα ένα άεροπλάνο αφήνει τά τέσσερα παιδιά στο άεροδρόμιο του Καίρου. "Ένα αυτόκίνητο τούς περιμένει εκεί και τούς μεταφέρει γραμμή εις τό γραφείο του άρχιστρατήγου.

Ό άρχηγός τών συμμαχικών στρατευμάτων τής Μέσης Ανατολής σφίγγει τά χέρια τών παιδιών. Με ίδια τερη θέρμη σφίγγει τό χέρι του Σαίτα πού τόν γνωρίζει για πρώτη φορά. "Επειτα λέει:

— Καθήστε παιδιά μου! Θέλετε νά σάς προσφέρω τίποτε νά φάτε;

— "Έχουμε φάει στρατηγέ μου άπαντάει ό Γιώργος. Θά προτιμούσα νά μάς πητε για τί άκριβώς πρόκειται!

— "Εσύ νά μιλάς για τόν έαυτό σου Γιώργο!, φωνάζει ό Σπίθας άγριεμένος. "Αν έσύ δέν πεινάς, αυτό δέ σημαίνει ότι πρέπει νά πεθάνω έγώ από τήν πείνα!

— "Έχει δίκιο ό Σπίθας, λέει ό άρχιστράτηγος βάζοντας τά γέλια. Σπίθα στο κάτω πάτωμα είναι ή κουζίνα. Πήγαινε και πέσ νά σοϋ δώσουν νά φας ό,τι θέ-

λεις.

— "Ό,τι θέλω και... όσο θέλω;

— "Όσο θέλεις!

— Μανούλα μου, κάνει ό Σπίθας. Αυτός ό στρατηγός είναι... χρυσόστομος! Λέει κάτι άμορφα λόγια!

Και βγαίνει τρέχοντας άπό τό δωμάτιο. Ό άρχιστράτηγος γελάει πάλι κι' έπειτα σοβαρεύεται και λέει:

— Σε παρακάλεσα νάρθης έδω με τούς φίλους σου Παιδί: - Φάντασμα γιατί συμβαίνει κάτι πολύ σοβαρό. Θυμάσαι τήν έρώτηση πού μου έκανες για τόν Ιταλό πράκτορα Τζοβάνι Τέρλα; Δίπλα στο όνομά του στον κατάλογο τών μυστικών Ιταλών πρακτόρων ύπηρχε ή φράση: διαπραγματεύση με Καλόα. "Η διεύθυνσι του Τέρλα κατά τόν κατάλογο ήταν κάπου έδω στο Καίρο. "Εστειλα πράκτορές μας νά τόν παρσκολουθήσουν αλλά άνακάλυψαν ότι ό Τέρλα έχει φύγει για ταξίδι έδω και πέντε μέρες. Σύμφωνα με τίς πληροφορίες τών πρακτόρων μας ό Τέρλα έφυγε πρός τό νότο, άκολουθώντας τήν δυτική όχθη του Νείλου. Τό έρώτημα ήταν: πού πήγε ό Τέρλα; Τήν άπάντηση μάς τήν δίνει ό ίδιος ό κατάλογος: Πήγε για διαπραγματεύσεις με τήν Καλόα.

— Και αύτή ή Καλόα;

— Αυτή ή Καλόα λέει ό άρχιστράτηγος σύμφωνα με

τις πληροφορίες τῆς μυστικής ὑπηρεσίας μας εἶναι...

“Ἐνα χτύπημα ἀκούγεται στὴν πόρτα καὶ ἕνας στρατιώτης μὲ ρόμπα μαγείρου μπαίνει στὸ γραφεῖο. “Ἐχει ἀπελπισμένο ὄφρος. Λέει:

— Στρατηγέ μου μοῦ στείλατε ἕνα χοντρὸ παιδί νὰ τοῦ δώσω νὰ φάη! Μὰ αὐτὸ δὲν εἶναι παιδί! Εἶναι... σιλό! Ρουφάει τὰ φαγητὰ σὰν νὰ εἶναι τὸ στόμα του μιά... ἀντλία! Κοντεύει νὰ μοῦ φάη ὅλο τὸ φαγητὸ καί...

— Δὲν πειράζει!, κάνει ὁ στρατηγός. “Ἀφισέ τον νὰ φάη ὅσο θέλει! Καὶ ὅ,τι θέλει!

— Μά... θὰ φάη κι' ἐμένα στὸ τέλος, κάνει μὲ ἀπόγνωση ὁ μάγιστρος καὶ θγαίνει σηκώνοντας τὰ χέρια του ψηλὰ σὰν νὰ περιμένει βοήθεια ἀπὸ τὸ Θεό!

‘Ο ἀρχιστράτηγος συνεχίζει:

— Αὐτὴ ἡ Καλόα εἶναι ἀρχηγὸς μιᾶς παράξενης φυλῆς ποὺ ζῆ κοντὰ στὸ Νεῖλο καὶ συγκεκριμένα κοντὰ στοὺς τρίτους καταρράκτες τοῦ μεγάλου ποταμοῦ στὸ ἔδαφος τοῦ Σουδάν σὲ μιὰ περιοχὴ ὅπου ἡ θλάσση εἶναι πυκνὴ. Πρόκειται γιὰ τὴ φυλὴ τῶν Ἀκάσα. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν εἶναι νέγροι, οὔτε Ἀραβες. Μοιάζουν περισσότερο μὲ Εὐρωπαίους! Εἶναι παρὰξενὸ αὐ-

τό, ἀλλὰ ἀληθινό. Καὶ θεωρεῖται σὰν ἡ πιὸ πολεμόχαρη φυλὴ τῆς Ἀφρικῆς. “Ὀλες οἱ γύρω φυλὲς τρέμουν τοὺς Ἀκάσα καὶ τὴν ἀρχηγὸ τους τὴν Καλόα ποὺ τὴν ἔχουν ἐπονομάσει Θεὰ τοῦ Πολέμου! Φαίνεται ὅτι ἐκεῖ πηγαίνει ὁ Τζοβάνι Τέρλα! Τὶ διαπραγματεύσεις ὅμως μπορεῖ νὰ κάνη ὁ Ἴταλὸς μυστικὸς πράκτωρ μὲ τὴν Καλόα, τὴ Θεὰ τοῦ Πολέμου; Ἀσφαλῶς οἱ Ἴταλοὶ κάτι πολὺ σημαντικὸ ἔχουν στὸ νοῦ τους γιὰ νὰ στείλουν σ' αὐτὴ τὴν ἐρημιὰ ἕνα μυστικὸ πράκτορά τους.

— Θέλετε ἂν καταλαβαίνω καλά, λέει ὁ Γιώργος νὰ πᾶμε οἱ φίλοι μου κι' ἐγὼ στοὺς Ἀκάσα νὰ δοῦμε τὴν Καλόα καὶ νὰ μάθουμε τι συμβαίνει.

— Ναί. Πρέπει νὰ προσέξετε ὅμως. Ἡ Καλόα εἶναι ἐπικίνδυνη. Ἐν σὰς νομίσση ἐχθροὺς τῆς δὲ θὰ διστάση νὰ σὰς σκοτώση!

— Ποιὰ γλῶσσα μιλοῦν οἱ Ἀκάσα; ρωτᾷ ὁ Γιώργος.

‘Ο ἀρχιστράτηγος ἀνασηκῶνει τοὺς ὤμους του.

— Κανένας δὲν ξέρει. Οἱ ἄλλες φυλὲς δὲν καταλαβαίνουν οὔτε λέξη ἀπὸ τὴ γλῶσσα τους καὶ ὅταν ἔρχονται σ' ἐπαφὴ μαζὶ τους συνονοοῦνται μὲ τὴ γλῶσσα τῶν ἄλλων φυλῶν ποὺ γνωρίζουν μερικὸ ἀπὸ τοὺς Ἀκάσα. Θὰ μπορέσης νὰ πᾶς ἐκεῖ Παιδί - Φάντασμα; Εἶ-

μαι βέβαιος ότι η ιστορία αυτή κρύβει κάτι πολύ σοβαρό. Και δεν θέλω να στείλω μυστικούς πράκτορές μου γιατί κανένας τους δεν έχει τη δική σας επιδεξιότητα και...

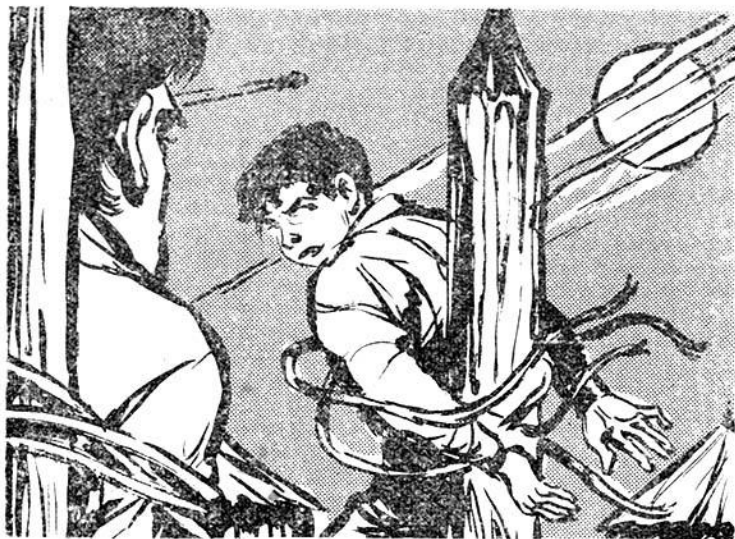
— Θα πάμε, τὸν διακόπτει ὁ Γιώργος πὸν δὲν τοῦ ἀρέσουν οἱ ἔπαινοι. Θέλουμε ὁμως νὰ θέσετε στὴ διάθεσή μας ἓνα μικρὸ ἐλικόπτερο μὲ ἀφθονή βενζίνη ὄπλα καὶ διάφορα χρήσιμα πράγματα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ προσπαθῶ νὰ κατακτήσω τὴ φίλια τῶν Ἀκάσα ὅπως διάφορα ἐργαλεῖα, κονσέρβες κι' ἄλ-

λα παρόμοια.

— Ἐντάξει Παιδί - Φάντασμα, ἀπαντᾷ ὁ ἀρχιστράτηγος. Θὰ τὰ ἔχης ὅλα αὐτὰ σὲ δύο ὧρες, ἂν ἐσύ καὶ οἱ φίλοι σου μπορεῖτε νὰ ξεκινήσετε τόσο σύντομα. Θὰ χρειαστῆ ὁμως νὰ κάνετε ἓνα ἢ δύο σταθμούς. Οἱ τρίτοι καταρράκτες τοῦ Νείλου ἀπέχουν ἀπὸ τὸ Κάιρο περισσότερο ἀπὸ χίλια χιλιόμετρα καὶ ἡ βενζίνη δὲ θὰ σᾶς φτάση. Θὰ σᾶς πῶ σὲ ποῖα σημεῖα τῆς Αἰγύπτου μπορεῖτε νὰ προσγειωθῆτε γιὰ νὰ ἀνεφοδιασθῆτε μὲ βενζίνη.

Τὸ ἀκόντιο καρφώνεται δίπλα στὸ κεφάλι του!

Οί μύς του συσπώνται και τὰ σκοινιά σπάζουν!

Στή χώρα τῶν Ἀκάσα

ΚΑΘΙΣΜΕΝΟΣ στή θέση τοῦ πιλότου τοῦ ἐλικοπτέρου ὁ Γιώργος ὀδηγεῖ τὸ ἰπτάμενο ὄχημα ἐνῶ τὰ μάτια του εἶναι καρφωμένα κάτω στή θάλασσα τοῦ πράσινου πού ἐκτείνεται ὡς ὅτου φθάνει τὸ βλέμμα. Εἶναι νύχτα καὶ τὸ μόνο φῶς πού ὑπάρχει εἶναι ἡ ἀνταύγεια τῶν ἀστρῶν. Γιὰ τὸ Γιώργο ὅμως πού τὰ μάτια του εἶναι σάν τὰ μάτια τῆς κουκουβάγιας καὶ τῶν ἄλλων νυχτόβιων που-

λιῶν καὶ ζῶων, εἶναι μέρα! Βλέπει καθαρά κάθε δέντρο κάτω, κάθε ξέφωτο, κάθε βράχο.

Τὰ ἄλλα παιδιὰ μέσα στοῦ ἐλικοπτέρου κουρασμένα ἀπὸ τὸ πολύωρο ταξίδι κοιμοῦνται βαθειά. Δὲν ξέρουν ὅτι τὸ ἐλικόπτερό τους ἔχει πιά φτάσει πάνω ἀπὸ τὴ χώρα, ὅπου ζοῦ κοντὰ στοὺς τρίτους καταρράκτες τοῦ Νείλου, ἡ μυστηριώδης καὶ παράξενη φυλὴ τῶν Ἀκάσα.

Γιὰ πολὺ ὥρα ὁ Γιώργος ἐρευνᾷ τὴ θλάσση κάτω μὲ τὸ βλέμμα του χωρὶς νὰ βλέπῃ τίποτε τὸ ἐξαιρετικό,

τίποτε πού νά ἀξίζη νά τρα-
θήξη τήν προσοχή του.

"Επειτα ξαφνικά, καθώς
τὸ ἑλικόπτερο πετᾷ πάνω ἀ-
πὸ ἓνα ξέφωτο τὸ Ἑλληνό-
πουίλο ἀνασκιρτάει. "Ἐνα ὀ-
λόκληρο χωριὸ ὑπάρχει μέ-
σα στὸ ξέφωτο αὐτό!

Τὸ χωριὸ αὐτὸ ἀποτελεῖ-
ται ἀπὸ καλύβες φτιαγμέ-
νες ἀπὸ χοντροὺς κορμούς
δέντρου, πού ὁμοιῆς τους δὲν
ἔχει ξαναδῆ στὰ ταξίδια του
στὴν Ἀφρική. Μολονότι τὸ
ἑλικόπτερο πετᾷ ἀρκετὰ ψη-
λά, ὁ Γιώργος διακρίνει ὅ-
τι οἱ κορμοὶ αὐτοὶ εἶναι πε-
ριποιημένοι καὶ ἴσως σκαλι-
στοί. Πρόκειται γιὰ μιὰ φυ-
λὴ μὲ μεγάλη καλαισθη-
σία!

Τὰ ξύλινα αὐτὰ σπίτια εἶ-
ναι τοποθετημένα σὲ ἄλλε-
πάλληλες κυκλικὲς σειρὲς
πού στὸ κέντρο τους σχημα-
τίζουν μιὰ μεγάλη πλατεία.
Στὴν πλατεία αὐτή, γύρω
ἀπὸ μιὰ μεγάλη φωτιά εἶ-
ναι συγκεντρωμένοι ἰθαγε-
νεῖς. Καμμιά δεκαριά ἰθαγε-
νεῖς ἄντρες καὶ γυναῖκες.
Ἀπὸ τίς ζωνρὲς χειρονομίες
τους ὁ Γιώργος καταλαβαί-
νει ὅτι οἱ ἰθαγενεῖς αὐτοὶ
συζητοῦν κάποιο θέμα πού
τοὺς ἀπασχολεῖ πολύ. Ξαφνι-
κά, κάποιος δείχνει πρὸς
τὸν οὐρανὸ. Σίγουρα ἔχει
ἀκούσει τὸ ἑλικόπτερο. Τὰ
πρόσωπα ὄλων στρέφονται
πρὸς τὰ πάνω. Καὶ τότε κα-
τάπληκτος ὁ Γιώργος βλέ-
πει ὅτι οἱ ἰθαγενεῖς αὐτοὶ

εἶναι λευκοί!

Βρίσκεται πάνω ἀπὸ τὸ
χωριὸ τῆς φυλῆς τῶν Ἀκά-
σα!

Γιὰ ἓνα διάστημα τὸ ἐλι-
κόπτερο συνεχίζει τὸ δρόμο
του ἀφήνοντας πίσω τὸ ξέ-
φωτο μὲ τὸ χωριὸ. "Επειτα
ὁ Γιώργος ὀδηγεῖ τὸ ὄχη-
μα πρὸς τὰ κάτω, χαμηλώ-
νει γιὰ νά προσγειωθῆ. Δια-
λέγει ἓνα σημεῖο χίλια πε-
ρῖπου μέτρα ἀπὸ τὸ χωριὸ
τῶν Ἀκάσα ἀνάμεσα σὲ ψη-
λοὺς βράχους ὅπου πολὺ δύ-
σκολα θὰ μπορούσε νά ἀ-
νακαλύψῃ κανεὶς τὸ ἑλικό-
πτερο.

Προσγειώνεται ἀπαλά. Τ'
ἄλλα παιδιὰ συνεχίζουν τὸν
ὕπνο τους. Ὁ Γιώργος ἀνοί-
γει τὴν πόρτα τοῦ ἑλικόπτε-
ρου, πηδᾷει κάτω καὶ ἀπο-
μακρύνεται μέσα στὴ νύχτα
πρὸς τὴν κατεύθυνση τοῦ χω-
ριοῦ.

Χαιμογελαίει καθὼς θαδί-
ζει γοργά. Τὰ δέντρα στὸ
μέρος αὐτὸ εἶναι φορτωμέ-
να ἀπὸ χυμώδη φρούτα! Ἡ
χαρὰ τοῦ Σπίθα θὰ εἶναι
μεγάλῃ ὅταν τὸ πρῶτὸ ξυπνή-
σῃ καὶ ἀντικρύσῃ ὅλα αὐτὰ
τὰ φρούτα!

Φτάνει στὸ ξέφωτο καμ-
μιὰ δεκαριά λεπτὰ ἀργότε-
ρα. Μὲ μιὰ ματιὰ πού ρι-
χνεὶ γύρω διαπιστώνει ὅτι
τρεῖς Ἀκάσα στέκονται φρου-
ροὶ γύρω ἀπὸ τὸ χωριὸ μὲ
ἀκόντια στὰ χέρια τους.

Ὁ Γιώργος πέφτει μπρού-
μυτα κι' ἀρχίζει νά ἔρπη
πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ χω-

ριού. Περνάει μακριά από τους φρουρούς χωρίς να τον αντιληφθούν, φτάνει εις την πλατεία και σταματάει σε μιὰ γωνιά σπιτιού. Εκεί γίνεται: ένα με τον τοίχο και το σκοτάδι. Πρέπει να πλησιάση κανείς σε απόσταση δύο θημάτων για να τον διακρίνη!

Οι λευκοί ιθαγενείς κουβεντιάσουν πάντοτε στο κέντρο της πλατείας. Τώρα ο Γιώργος ακούει τις φωνές τους. Μιλούν σε μιὰ γλώσσα που ακούει για πρώτη φορά. Δεν καταλαβαίνει τίποτε μολοντί μερικές λέξεις του φαίνονται σαν γνωστές. Τώρα μιλάει μιὰ γυναίκα. Μιὰ νέα και ωραία γυναίκα που το ύφος της δείχνει ότι πρέπει να είναι ο αρχηγός της φυλής. Σίγουρα αυτή είναι: ή Καλόα ή Θεά του Πολέμου!

Η Καλόα μιλάει ζωηρά και κάθε τόσο τα δάχτυλά της σφίγγονται γύρω από το ξύλο ενός ακοντίου που είναι ακουμπισμένο χάμω, δίπλα της. Δεξιά της και αριστερά της είναι καθισμένες άλλες τέσσερις γυναίκες το ίδιο νέες μ' αυτήν. Πιο πέρα τον κύκλο γύρω από τη φωτιά συμπληρώνουν πέντε άντρες που είναι όλοι τους ρωμαλέοι και λευκοί όπως και οι γυναίκες.

Ξαφνικά, η Καλόα σωμαίνει και χτυπάει με δύναμη τις παλάμες της. 'Αμέσως, μιὰ πόρτα ανοίγει και δύο

άντρες βγαίνουν. 'Ανάμεσά τους έχουν έναν τρίτο. Οι δύο πρώτοι είναι 'Ακάσα και κρατούν ακόντια. Ο τρίτος είναι ντυμένος ευρωπαϊκά και έχει στη ζώνη του ένα πιστόλι. Ο Ευρωπαίος προχωρεί κάθεται χάμω σε απόσταση τριών μέτρων από την Καλόα και λέει σε μιὰ διάλεκτο αφρικανικής φυλής που καταλαβαίνει αρκετά ο Γιώργος:

— Καλόα, Θεά του Πολέμου! "Ερχομαι σε σενα σαν αντιπρόσωπος του μεγάλου λευκού βασίλειά! "Ερχομαι να σου προτείνω φίλ'α και συμμαχία!

"Ενα σατανικό σχέδιο

Η ΚΑΛΟΑ τον κυτάζει διαπεραστικά και απαντάει στην ίδια γλώσσα:

— Λευκὲ ξένε, μου τὸ εἶπες αὐτὸ ὅταν ἔφτασες στὰ μέρη μα σήμερα τὸ πρωί. Κουβέντιασα με τὸ πολεμικὸ συμβούλιο τῆς φυλῆς μου ποὺ βλέπεις συγκεντρωμένο ἐδῶ. Ἡ ἀπάντησή μου εἶναι:

δὲ θέλουμε τὴ φίλια κανενός! Εἴμαστε ἐχθροὶ ὄλων τῶν φυλῶν! Πήγαίνε νὰ τὸ πῆς αὐτὸ στὸ λευκὸ βασιλιά καὶ νὰ τοῦ πῆς ὅτι ἡ Καλόα δὲν τὸν ἀναγνωρίζει γιὰ βασιλιά!

— Καλόα, Θεὰ τοῦ Πολέμου, ἐπιμένει ὁ ἄλλος. Προέπει νὰ μὲ ἀκούσης. Ὁ βασιλιάς μου εἶναι ἀποφασισμένος νὰ σοῦ στείλῃ τὰ πῖθ ἄσπρα δῶρα, ἂν γίνῃς σύμμαχος μας.

Ἡ Καλόα τὸν κυττάζει μὲ ἐνδιαφέρον τώρα.

— Τὶ δῶρα; ρωτᾷ.

— "Ὅ,τι θέλεις ἐσύ! Δὲν ἔχεις παρὰ νὰ μοῦ πῆς τί θέλεις!

Ἡ Καλόα μένει γιὰ μερικὲς στιγμὲς σκεπτικὴ. "Ἐπειτα λέει:

— Θέλω ἄλογα. "Ἐνα ἄλογο γιὰ κάθε ὑπήκό μου! Καὶ θέλω ἕνα ἀκόντιο καὶ ἕνα σπαθὶ γιὰ κάθε ὑπήκό μου!

— Πόσους ὑπήκοους ἔχεις;

— Σαράντα χέρια!

Ὁ Γιώργος ποὺ παρακολουθεῖ τὴ συζήτηση σκέπτεται:

— Κάθε χέρι ἔχει πέντε δάχτυλα. Σαράντα χέρια λοιπὸν σημαίνουν διακόσιους ὑπήκοους.

Ὁ ἐπισκέπτης τῶν Ἀκάσα λέει:

— Πολὺ καλά θὰ ἔχῃς τὰ ἄλογα καὶ τὰ ἀκόντια καὶ τὰ σπαθῖα ποὺ θέλεις. Θὰ μᾶς βοηθήσῃς ἄμως κι' ἐσὺ σὲ μιὰ δουλειὰ ποὺ θέλου-

με νὰ κάνουμε.

— Τὶ δουλειά; ρωτᾷ ἡ Καλόα κυττάζοντάς τον κα χύποπα.

— Ὁ βασιλιάς μου θρῖσκεται σὲ πόλεμο μὲ ἕναν ἄλλο βασιλιά, μακρὰ πολὺ μακρὰ ἀπὸ δῶ, ἐκεῖ ὅπου τελειώνει ὁ μεγάλος ποταμός. Σκέφθηκε λοιπὸν νὰ ἀλλάξῃ τὸ ρεῦμα τοῦ μεγάλου ποταμοῦ καὶ νὰ τὸ στρέψῃ ἄλλου. "Ἐτσι οἱ πολεμιστὲς τοῦ ἄλλου βασιλιά τοῦ κακοῦ θὰ πνιγούν. Ἐσεῖς δὲν θὰ πάθετε τίποτε καὶ δὲν θ' ἀλλάξῃ τίποτε ἐδῶ γιὰ τὴν ἐστὴν τοῦ ρεῦμα τοῦ μεγάλου ποταμοῦ πρὸς κάτω ἔπειτα ἀπὸ τοὺς καταρράκτες.

Ἡ Καλόα θάζει τὰ γέλια.

— Εἶσαι τρελλὸς λέει κι' ἐσὺ καὶ ὁ βασιλιάς σου! Κανένα δὲν μπορεῖ νὰ ἀλλάξῃ τὸ ρεῦμα τοῦ μεγάλου ποταμοῦ.

— Ἐχουμε τὴ δύναμη νὰ τὸ κάνουμε αὐτό, λέει ὁ ἐπισκέπτης της. Πρὸς κάτω ἀπὸ τοὺς καταρράκτες πρὸς τὸ μέρος ποὺ δύνει ὁ ἥλιος, ὑψώνεται ἕνας θράχος. Ἄν ὁ θράχος αὐτὸς φύγῃ ἀπὸ τὴ θέση του, τὰ νερά τοῦ ποταμοῦ θὰ ἀλλάξουν δρόμο! Καὶ μπορούμε νὰ τὸ κάνουμε αὐτό! Θέλεις νὰ δῆς πόση δύναμη ἔχουμε; Θέλεις νὰ σοῦ δείξω τὴ δύναμή μας;

— Θέλω!

Ὁ Εὐρωπαῖος ποὺ σ'ἴγουρα εἶναι ὁ Ἰταλὸς μυστικὸς

πράκτωρ Τζοβάννι Τέρλα τραβάει τὸ πιστόλι του. Είναι φανερό ὅτι οἱ ἰθαγενεῖς αὐτοὶ ποῦ ζοῦν ἀποκλεισμένοι ἀπὸ τὸν ὑπόλοιπο κόσμον δὲν ἔχουν ξαναδῆ πυροβόλο ὄπλο, γιατί δὲν τρομάζουν καθόλου στὴ θέα τοῦ πιστολίου. Ὁ Τέρλα κυττάζει γύρω καὶ δείχνει πρὸς ἓνα ξύλινο σπύλο ποῦ εἶναι στημένος μαζί με ἄλλους σὲ μιὰ μεριά τῆς πλατείας. Λέει:

— Μιὰ κουκουβάγια εἶναι καθισμένη πάνω στὸ σπύλο ἐκεῖνο! Κυττάξτε!

Σημαδεύει μὲ τὸ πιστόλι του καὶ πιέζει τὴ σκανδάλη. Ἡ ἐκπυροσκόπηση ἤχει ἐκπληκτικὰ δυνατὴ μέσσα στὴ σιγαλιά τῆς νύχτας κάνοντας τὴν Καλόα καὶ τοὺς ἄλλους Ἀκάσα νὰ ἀνασκιρτήσουν. Πόρτες ἀνοίγουν στὰ διάφορα σπίτια γύρω καὶ κεφάλια προβάλλουν.

Ὁ Γιώργος δὲν μπορεῖ νὰ μὴ θαυμάση τὴν αὐτοκυριαρχία τῆς Καλόα. Δίνει μιὰ διαταγὴ μὲ δυνατὴ φωνὴ καὶ ὅλα τὰ κεφάλια χάνονται πίσω ἀπὸ τὶς πόρτες ποῦ ξανακλείνουν. "Ἐπειτα κυττάζει τὸν Τέρλα καὶ τὸ πιστόλι του καὶ τέλος γυρίζει τὸ βλέμμα τῆς στὴν κουκουβάγια ποῦ εἶναι τώρα πεσμένη χάμω, μὲ τὸ κορμὶ τῆς τρυπημένο ἀπὸ τὴ σφαίρα.

— Αὐτὸ λέει ἡ Καλόα δεῖχνοντας τὸ πιστόλι, μπορεῖ νὰ σκοτώσῃ καὶ ἄνθρωπον;

— Βεβαίως! Αὐτὸ ὅμως, δὲν εἶναι παρὰ ἓνα πολὺ μι-

κρὸ ὄπλο! Ἐχομε ἄλλα πρὸ φοβερὰ ποῦ μποροῦν νὰ κάνουν κομμάτια δλόκληρο χωρὶ ἢ νὰ κάνουν σκόνη ἔνα θράχο σὰν αὐτὸν ποῦ θέλουμε νὰ μετατοπίσουμε γιὰ νὰ ἀλλάξουμε τὸ δρόμο τοῦ μεγάλου ποταμοῦ.

— Μὰ τότε ρωτᾷ ἡ Καλόα, γιατί δὲ χρησιμοποιεῖτε τὰ ὄπλα σας γιὰ νὰ σκοτώσετε τὸν ἄλλο βασιλιά, τὸν κακό;

— Ἐχει κι' αὐτὸς τὰ ἴδια ὄπλα καὶ γι' αὐτὸ θέλουμε νὰ στεῖλουμε πάνω τους τὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ.

Ἡ Καλόα γυρίζει στὶς γυναῖκες καὶ τοὺς ἄντρες Ἀκάσα, ποῦ εἶναι καθισμένοι γύρω ἀπὸ τὴ φωτιά καὶ τοὺς μιλάει γιὰ λίγο στὴ γλώσσα τους. Αὐτοὶ ἀπαντοῦν μὲ κινήσεις τοῦ κεφαλοῦ. Τέλος ἡ Καλόα λέει στὸν Τέρλα:

— Δέχομαι νὰ γίνω σύμμαχος τοῦ βασιλιά σου ἀλλὰ θὰ μοῦ φέρῃς πρῶτα τὰ δῶρα ποῦ εἶπαμε. Ἄλλοιῶς ὅσα ὄπλα κι' ἂν ἔχετε ἡ Καλόα καὶ οἱ Ἀκάσα τῆς θὰ σᾶς ἐξοντώσουν ὅλους! Πήγαινε τώρα ξένη!

Ὁ Τέρλα σηκώνεται ὑποκλίνεται καὶ ἀπομακρύνεται βγαίνει ἀπὸ τὸ χωριὸ τῶν Ἀκάσα. Ὁ Γιώργος ποῦ τὸν ἔχει πάρει ἀπὸ πίσω τὸν βλέπει νὰ διασχίξῃ ἓνα πύκνωμα τῆς ζούγκλας καὶ νὰ βγαίῃ σὲ ἓνα ἄλλο ξέφωτο μικρότερο ἀπὸ τὸ πρῶτο. Ἐκεῖ ἓνα ἀερσιάνο

τόν περιμένει. "Ένας πιλότος είναι καθισμένος μέσα του. 'Ο Γιώργος άκούει τόν Τέρλα νά λέη:

— Φεύγουμε! Θά είδοποιήσουμε νά βομβαρδισθῆ τὸ χωριὸ τῶν 'Ακάσα καὶ ἔπειτα θά φέρουμε μηχανικοὺς καὶ ἔργάτες γιὰ νά παραμερίσουμε μὲ δυναμίτη τὸ θράχο τοῦ ποταμοῦ.

— Δὲ δέχτηκε συνεργασία ἡ Καλόα;

— Δέχθηκε ἀλλὰ θέλει δῶρα, ποὺ δὲν μπορούμε νά τῆς τὰ φέρουμε. Καὶ ἂν φανοῦμε πάλι ἐδῶ χωρὶς τὰ δῶρα θά μᾶς σκοτώσουν ὅλους οἱ 'Ακάσα! Θέλουν διακόσια ἄλογα!

— Διακόσια ἄλογα! φωνάζει ὁ ἄλλος. Καὶ πῶς θά τὰ μεταφέρουμε σ' αὐτὴ τὴν ἄκρη τοῦ κόσμου διακόσια ἄλογα; Αὐτοκίνητα δὲ μπορούν νά ἔρθουν ὡς ἐδῶ καὶ ἂν τὰ φέρουμε μὲ τὰ πόδια χρειάζομαστε δύο σχεδὸν μῆνες! Μὲ ἀεροπλάνα;

— Οὔτε! Χρειάζομαστε εἰδικὰ ἀεροπλάνα καὶ δὲν ἔχουμε. Δὲ μᾶς μένει λοιπὸν παρὰ νά ἐξοντώσουμε τοὺς 'Ακάσα μὲ βομβαρδισμό καὶ νά κάνουμε ἔπειτα τὴ δουλειά μας μὲ τὴν ἡσυχία μας! Σὲ δύο μέρες μπορούμε νά ἀρχίσουμε.

Τὰ ὑπόλοιπα λόγια τοῦ σκεπάζονται ἀπὸ τὸν ἦχο τῆς μηχανῆς τοῦ ἀεροπλάνου ποὺ μπαίνει σὲ κίνηση. "Ένα λεπτὸ ἀργότερα τὸ ἀεροπλάνο ἔχει ἀπογειωθῆ.

Τὸ ἀγοράκι καὶ ὁ ἀγριόγατος

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ γυρίζει στὸ μέρος ὅπου ἔχει ἀφήσει τὸ ἐλικόπτερο μὲ τὰ ἄλλα παιδιὰ. Τὰ παιδιὰ κοιμούνται πάντοτε. Κάθεται κι' αὐτὸς στὸ κάθισμά του ἀφοῦ κλείνει τὴν πόρτα τοῦ ἐλικόπτερου καὶ τὸν παίρνει ἀμέσως ὁ ὕπνος.

Τὸ πρωὶ ξυπνάει ἀπότομα ἀπὸ μιὰ κραυγὴ χαρᾶς καὶ ἀπὸ ἓνα οὐρλιαχτὸ τρόμου. Ἄνοίγει τὰ μάτια του. Βρίσκεται μέσα στὸ ἐλικόπτερο μόνος. Τὰ ἄλλα παιδιὰ ἔχουν ξυπνήσει τὸν ἔχουν ἀφήσει νά συνεχίσῃ τὸν ὕπνο του καὶ ἔχουν βγῆ ἔξω.

Ἡ κραυγὴ προῆλθε ἀπὸ κάπου δεξιὰ. Προῆλθε ἀπὸ τὸ λαρύγγι τοῦ Σπίθα ποὺ στέκεται ἀνάμεσα στὰ φορτωμένα μὲ καρπούς δέντρα καὶ δὲν ξέρει ποιὸ φρούτο νά πρωτοκόψῃ καὶ ποιὸ νά πρωτοφάῃ!

Τὸ οὐρλιαχτὸ τρόμου προῆλθε ἀπὸ ἀριστερά. Κυττάζει πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ τὸ αἰ-

μα παγώνει στις φλέβες του. 'Ο Σαΐτας και η Κατερίνα στέκονται δίπλα - δίπλα κάτω από ένα δέντρο. Κυττάζουν προς τα πάνω στα κλαδιά του δέντρου όπου ένα μεγάλο σκουρόχρωμο ζώο έχει συσπειρωθή εξοικονομώντας να δρμήσει. Είναι ένας αγριόγατος ο μεγαλύτερος αγριόγατος που ο Γιώργος έχει αντικρύσει στη ζωή του. Είναι ένα ζώο πιο άγριο και από την τ'ιγρη, που μπορεί να κομματιάσει έναν άνθρωπο μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα!

'Ο Γιώργος απλώνει το χέρι σ' ένα αυτόματο που είναι ακουμπισμένο δίπλα του αλλά η κίνησή του μένει στη μέση. 'Ο αγριόγατος πηδάει. Το λαισιχένιο κορμί του τινάζεται σαν θέλος στον αέρα και ταξιδεύει ολόγυρα προς την Κατερίνα. 'Ο Γιώργος περιμένει με φρίκη να δει την αγαπημένη του κομματιασμένη από τα νύχια και τα δόντια του φοβερού θηρίου αλλά την τελευταία στιγμή ο Σαΐτας ο μικρός υπεράνθρωπος όπως τον ονομάζει ο Σπίθας κάνει μια απότομη κίνηση. Σπρώχνει την Κατερίνα κάνοντάς την να χάσει την ισορροπία της και να πέσει. Ταυτόχρονα γέρνει και ο ίδιος προς την αντίθετη κατεύθυνση.

"Έτσι, το θηρίο δεν βρίσκει το στόχο του. Περνάει ανάμεσά τους χωρίς ν' άγ-

γίξη κανένα τους κουτροβαλάει στο έδαφος πετάγεται επάνω, γυρίζει και συσπειρώνεται για να δρμήσει πάλι. "Όλα αυτά γίνονται μέσα σ' ένα δευτερόλεπτο.

Μέσα στο δευτερόλεπτο αυτό τα δυο παιδιά έχουν κι' αυτά πεταχτή ορθία. Η Κατερίνα φέρνει το χέρι της στην τσέπη της και τραβάει το πιστόλι της. Μά ο Σαΐτας την σταματάει:

— Μή! Δεν θά τοῦ κάνη τίποτε ἡ σφαίρα, ἐκτός ἂν τὸν πετύχη στὸ μάτι. "Άφησε σέ μένα τὸ θηρίο!

Και στέκεται μπροστά εις τὸν αγριόγατο με τὰ σκέλη ανοιχτά. Πατώντας γερὰ χάμω και με τὰ μπράτσα επίσης ανοιχτά, σαν παλαστής ἑτοιμος νὰ συμπλακῆ με ἕναν ἀντίπαλο.

'Ο αγριόγατος διστάζει κάπως σαστισμένος ἀπὸ τὸ θράσος τοῦ μικροσκοπικοῦ ἀντιπάλου του. "Επειτα ἔφορμα. 'Ο Γιώργος ἔχει ἀρπάξει τὸ αυτόματο και ἔχει πηδήσει ἀπὸ τὸ ἐλικόπτερο ἀλλὰ εἶναι πιὰ πολὺ ἀργά για νὰ ἐπέμβῃ και νὰ σώσῃ τὸ ἀγοράκι! 'Ο αγριόγατος ἔχει κιόλας ριχτή πάνω του.

Και τότε συμβαίνει κάτι που δικαιώνει τὸ ὄνομα «μικρός υπεράνθρωπος», που ὁ Σπίθας ἔχει δώσει στὸ μικρὸ του φίλο. 'Ο Σαΐτας χτυπάει τὰ πόδια του χάμω και τὸ κορμάκι του τινάζεται στὸν αέρα παίρνει ἐκεῖ

‘Ο άγριόγατος συσπειρώνεται για να έφορμήση!

μιὰ δλόκληρη στροφή και ξαναπέφτει. Πέφτει ακριβώς πάνω στην πλάτη του άγριόγατου που έχει σαστίσει περισσότερο τώρα, καθώς δεν βρίσκει τη λεία του στο δρόμο του. Προσγειώνεται στην πλάτη του θηρίου και πριν αυτό βρῆ τὸν καιρό να αντιδράσει ή μικρή αλλά κεραινοβόλα γροθιά του πέφτει βαρειά πάνω στο σβέρκο του τετράποδου αντιπάλου του.

Τὸ χτύπημα είναι τόσο δυνατό ώστε ὁ άγριόγατος σωριάζεται άμέσως χάρμω και μένει ασάλευτος νεκρός. Ὁ Σαίτας με ένα πήδημα αποφεύγει τὸ κορμί του άγριόγατου που παραλίγο να τὸν παρσισύρη και λέει με τὰ φρύδια ζαρωμένα.

— Λυπήθηκα πολύ που τὸ σκότωσα αλλά δεν μπορούσα να τὸ αφήσω να σὲ κατασπαράξει Κατερίνα! Δέ...

Νσιώθει δυὸ χέρια να τὸν ἀπαξουν και τὸν σηκώνουν. Είναι ὁ Γιῶργος. Τὸν φιλάει και στὰ δυὸ μάγουλα και τοῦ λέει:

— Εὐχαριστῶ Σαίτα που ἔσωσες τὴν Κατερίνα! Ἡσουν ἐκπληκτικὸς!

— Σ' εὐχαριστῶ Σαίτα, λέει και ἡ Κατερίνα ξαναβρίσκοντας τὴ μιλιὰ της ἔπειτα ἀπὸ τὸν τρόμο που δοκίμισε.

Τὸ αγοράκι τὸ ρίχνει στὸ ἀστείο για να ἀποφύγει τις εὐχαριστίες τῶν φίλων του που τὸ φέρνουν σὲ ἀμηχανία:

— "Αν εἶχα μαζί μου τὴ

Λουλουῦ θὰ μᾶς... βοηθοῦσε πολύ! Ἐλπίζω νᾶναι καλά στὸ σπιτι ὅπου τὴν ἀφήσαμε. Τῆς ἔβαλα νερό και φαγητὸ για μερες και για κάθε ἐνδεχόμενο ἀφήσα κι' ένα φεγγίτη ἀνοιχτὸ για νᾶ μπορῆ να βγῆ ἂν θελήσει.

Ὁ Σπίθας πλησιάζει, κρατάει στὰ δυὸ του χέρια κάτι πελώριους ἐξωτικούς καρπούς και στὸ στόμα του μασουλᾶει ἕναν τρίτο. Μουρμουρίζει.

— Μανούλα μου! Τι νόστιμα φροῦτα είναι αὐτά! Πρῶτη φορά στη ζωῆ μου τρώω τέτοια φροῦτα! Μοῦ φαίνεται ὅτι θὰ μείνω για πάντα στὸ δάσος αὐτό! Για πάν... Μανούλα μου! Τι είναι αὐτό;

"Ἐχει δὴ τὸ νεκρὸ άγριόγατο και γουρλώνει τὰ μάτια του.

— Είναι μιὰ... μεγάλη Λουλουῦ!, λέει. "Αν δεν εἶχα τόσα φροῦτα να φάω θὰ τὴν ἔκανα... σουθλιστή!

— Σπίθα, λέει ὁ Γιῶργος, τρώγε και μὴ μιλάς! Παιδιά ἀκοῦστε με! Τὴ νύχτα ὅταν προσγεῖωσα τὸ ἐλικόπτερο πήγα και ἔκανα μιὰ ἐπίσκεψη στὸ χωρὶ τῶν Ἀκάσα που είναι: ἐδῶ κοντά. Ἐκεῖ...

Διηγείται αὐτὰ που ἀκουσε και εἶδε και στὸ τέλος λέει:

— "Ὅπως ξέρετε κι' ἄλλη φορά οἱ Γερμανοὶ και οἱ Ἴταλοὶ σκέφθηκαν να ἐφαρμόσουν ἕνα τέτοιο σχέδιο, δηλαδὴ να ἀλλάξουν τὴν κοίτη του Νεῖλου. "Αν πετῶ

χαιναν κάτι τέτοιο ή Αίγυπτος θα καταστρεφόταν ολοκληρή και έτσι τα στρατεύματά μας χωρίς θάσεις άνεφοδιασμού θα πάθαιναν συμφορά! 'Ο Τέρλας έφυγε τη νύχτα με ένα άεροπλάνο και αύριο θάρθουν άεροπλάνα να βομβαρδίσουν το χωριό των 'Ακάσας! Αυτό δέν πρέπει να γίνη όχι μόνο γιατί πρέπει να έμποδίσουμε την πραγματοποίηση του σχεδίου του έχθρου αλλά και γιατί είναι κριμα να σκοτωθούν οι άνθρωποι αυτοί που ζουν εύτυχισμένοι στο χωριούδάκι τους, μακριά από τον πολιτισμένο κόσμο! Προτείνω να πάμε να μιλήσουμε στην Καλόα, και να της άποκαλύψουμε την αλήθεια! Βέβαια αυτό μπορεί να είναι επικίνδυνο γιατί δέν ξέρουμε με ποιό τρόπο θα μάς φεοθή αλλά πρέπει να πάμε. Θα πάω έγώ μπροστά και έσεις θα παραμονέψετε για να με βοηθήσετε αν παραστή ανάγκη. Σύμφωνοι; 'Εμπρός λοιπόν!

Αίχμάλωτοι των 'Ακάσας

ΕΚΙΝΟΥΝ. Βαδί

ζουν ανάμεσα εις την πυκνή θλάστηση θαυμάζοντας τα πολύχρωμα λουλούδια και τα μεγάλα φορτωμένα με καρπούς δέντρα. 'Ο Σπίθας φυσικά δέν παύει

να τρώη τους μεγάλους νόστιμους καρπούς, αφήνοντας σιγανά βογγητά ικανοποιήσεως.

Ξαφνικά, ούρλιαχτά άντη χούν γύρω τους και τα παιδιά βρίσκονται κυκλωμένα από καμιά δεκαριά ίθαγενείς άντρες και γυναίκες, που κρατούν μεγάλα μπερρά άκόντια. Μιά από τις γυναίκες που ο Γιώργος άναγνωρίζει σαν την Καλόα, λέει στη γλώσσα με την όποία κουβέντισσε την περασμένη νύχτα με τον 'Ιταλό πράκτορα Τέρλας:

— Τι γυρεύετε στη χώρα μας; Ποιό είστε;

— "Ηρθαμε να σε είδοποιήσουμε ότι έσύ και οι ύπηκοοί σου διατρέχετε μεγάλο κίνδυνο, Καλόα, Θεά του Πολέμου!

— Να τους ρίξω μια ριπή με το αυτόματο Γιώργο να τους κάνω να γίνουν καπνός; ρωτάει ο Σπίθας.

— Μείνε άσάλευτος έσύ και οι άλλοι, διατάζει ο Γιώργος. Οι 'Ακάσας είναι ικανοί να μάς τρυπήσουν με τα άκόντιά τους πέρα - πέρα πριν προλάβουμε να χρησιμοποιήσουμε τα όπλα μας

— Πετάξτε τα όπλα σας χάμω!, διατάζει η Καλόα.

— Παιδιά πετάξτε τα όπλα σας χάμω!, λέει ο Γιώργος στην Κατερίνα και στο Σπίθα.

Πετούν τα όπλα τους χάμω και η Καλόα δίνει μια διαταγή. Οι 'Ακάσας με τη

μύτη τῶν ἀκοντίων τους σπρώχνουν τὰ παιδιά πρὸς τὴν κατεύθυνση τοῦ χωριοῦ. Ἐκεῖ οἱ Ἀκάσα δένουν ἕνα - ἕνα τὰ Ἑλληνόπουλα εἰς τοὺς στύλους ποῦ εἶναι στη μένοι στὴν πλατεία. Τὰ Ἑλ ληνόπουλα σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες ποῦ δίνει ὁ Γιώργος δὲν ἀντιδροῦν.

Ἡ Καλόα πηγαίνει καὶ στέκεται μπροστὰ στὸ Γιώρ γο κρατῶντας τὸ ἀκόντιό της.

— Ἐσὺ φαίνεσαι ἀρχηγὸς τους, λέει. Πές μου τώρα ποιοὶ εἶστε καὶ τί ἤρθατε νὰ κάνετε ἐδῶ! Δὲν ἔχετε ἀκούσει γιὰ τοὺς Ἀκάσα; Δὲν ξέρετε ὅτι ὅσοι πέφτουν στὰ χέρια τῆς Καλόα δὲν ξαναφεύγουν ζωντανοὶ ἀπὸ τὸ βασίλειό της;

— Τὰ ξέρουμε ὅλα αὐτά, ἀπαντᾷ ὁ Γιώργος. Μὰ ἐρ χόμαστε σὰν φίλοι καὶ ὄχι σὰν ἐχθροὶ! Εἶμαστε ἐχθροὶ τοῦ λευκοῦ ποῦ ἦταν ἐδῶ τὴν περασμένη νύχτα! Ξέ ρουμε ὅτι σοῦ ὑποσχέθηκε νὰ σοῦ δώσει ἄλογα καὶ ὄπλα γιὰ τοὺς ὑπηκόους σου. Ξέρουμε ὅμως καὶ κάτι ἄλλο: αὐριο θὰ ρίξη φωτιά γιὰ νὰ κάψῃ τὸ χωριό σας.

Τὸ ἄμορφο πρόσωπο τῆς Καλόα ἀγριεύει. Σαλεύει τὸ ἀκόντιό της στὸν ἀέρα καὶ φωνάζει:

— Εἶσαι ἕνας ψεύτης!

Καὶ τινάζει τὸ ἀκόντιο. Ἡ αἰχμὴ του πηγαίνει καὶ καρ φρώνεται στὸ στύλο ὅπου ὁ Γιώργος εἶναι δεμένος, ἀ-

κριβῶς δίπλα στὸ πρόσωπό του.

— Εἶσαι ἕνας ψεύτης, λέει πάλι ἡ Καλόα ἀποσπῶντας ἀπὸ τὸ ξύλο τὸ καρφωμένο ἀκόντιό της. Στὸ δεύτερο ψέμα ποῦ θὰ πῆς τὸ ἀκόντιό μου θὰ βυθιστῇ στὸ λαί μό σου!

— Δὲν σοῦ εἶπα ψέματα, Καλόα, λέει ὁ Γιώργος προ σπαθῶντας νὰ διατηρήσῃ ὅλη του τὴν ἡρεμία. Ψέματα σοῦ εἶπε ὁ λευκός ποῦ ἦταν ἐδῶ τὴν περασμένη νύχτα! Εἶχε τὴν προδοσίαν στὴν ψυχή του! Θέλει νὰ ἐξοντώσῃ τὸ λαό σου γιατί δὲν μπορεῖ νὰ φέρῃ τὰ δῶρα ποῦ σοῦ εἶπε καὶ φοβάται μήπως ἐσὺ καὶ οἱ πολεμιστὲς σου δὲν τὸν ἀφήσετε νὰ ἀλλάξῃ τὴν κοίτη τοῦ μεγάλου ποταμοῦ!

— Τὰ λόγια σου δὲν εἶναι καθαρὰ, λέει ἡ Θεὰ τοῦ Πολέμου. Δὲν πιστεύω ὅτι ἤρθες ἐδῶ μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ μᾶς ποσειδοποιήσῃς! Κά ποια προδοσί'α κρύβουν τὰ λόγια σου!

Καὶ σηκώνει πάλι τὸ ἀκόντιό της.

— Μὰ σοῦ εἶπα Καλόα ἀπαντᾷ ὁ Γιώργος ὅτι εἶμαστε ἐχθροὶ μὲ τὸν λευκὸ γιὰ τὸν ὁποῖο μιλάμε. Ἄν ἀλλάξῃ τὴν κοίτη τοῦ ποταμοῦ πολλοὶ δικοὶ μας θὰ πνιγοῦν! Γι' αὐτὸ ἤρθα ἐδῶ! Λέω ἀλήθεια!

— Μπορῶ νὰ βεβαιωθῶ ἂν λὲς ἀλήθεια ἢ ὄχι!, λέει ἡ ἀρχηγὸς τῶν Ἀικάσα. Ἄν

παλαίψης με τον "Ακα - "Ακα και τον νικήσης τότε λές την αλήθεια!

— Ποιός είναι ο "Ακα - "Ακα;

— Νάτος!

Μέσα από το πλήθος των "Ακάσα ξεπροβάλλει ένας άντρας. Είναι ο πιό ρωμαλέος άνθρωπος που έχει δη στή ζωή του ο Γιώργος. Το σώμα του είναι σώμα ενός "Ηρακλή. Τα μπράτσα του, θά μπορούσαν να κάνουν να ζηλέψη αίκόμα και ο πιό με γαλόνισμος γορίλλας του κόσμου. Ο Γιώργος καταλαβαίνει ότι όσο τέλεια και αν γνωρίζη το ζίου - ζίτσου δε θά μπορούση να τὰ θγάλη πέρα με τον αντίπαλό του αυτό.

— Τι θέλουν Γιώργο; ρωτάει η Κατερίνα που δεν έχει καταλάβει ούτε λέξη από τὰ λόγια της Καλόα.

— "Αν παλαίψω με τον γιγαντα αυτόν και τον νικήσω θά πιστέψη η Καλόα ότι λέω τή αλήθεια. "Αλλοιώς θά μάς σκοτώση όλους, και όπως καταλαβαίνεις δεν είναι δυνατόν να τον νικήσω.

— Το αναλαμβάνω εγώ!, λέει ο Σαίτας.

— Μά... κάνει ο Γιώργος, αν σου δώση μιὰ γροθιά θά...

— Τον αναλαμβάνω εγώ Γιώργο!, ξαναλέει ο μικρός υπέράνθρωπος. Πές το τής Καλόα!

"Όταν η Καλόα άκούη ότι με τον "Ακα - "Ακα θά

παλαίψη το άγοράκι αυτό, θάζει τὰ γέλια. Μαζί της, θάζουν τὰ γέλια όλοι οι άλλοι "Ακάσα άντρες και γυναίκες. Μά τὰ γέλια σταματουν άπότομα όταν ο Σαίτας με μιὰ σύσπαση των μπράτσων του κάνει τὰ σκονιά που τουν κρατουν δεμένο να σπάσουν!

Το άγοράκι κάνει μερικά θήματα μπροστά, σαλεύει τὰ μπράτσα του για να τὰ ξεμουδιάση και λείπει στην έλληνική γλώσσα:

— Οί δύο μας τώρα "Ακα - "Ακα!

— Μανούλα μου, φωνάζει ο Σπίθας με άπόγνωση. Μή Σαίτα! Μή, Σαίτάκι μου! Θά σε καταπιη αυτός ο "Ακα - "Ακα! Πάρε δρόμο και φύγε!

— Πάψε, Μπουμπουνοκέφαλε, λέει ο Σαίτας. Σε λίγο αυτόν τον "Ακα - "Ακα θά τον έχω κάνει... Βλάκα - Βλάκα!

Δαυίδ και Γολιάθ

ΚΑΙ πηγαίνει και στέκεται μπροστά στον γίγαντα. Η Καλόα δίνει μιὰ διαταγή. Το δεξιό μπράτσο του "Ακα - "Ακα κινείται με ασύλληπτη γρηγοράδα και δίνει ένα τρομακτικό χτύπημα προς το κεφάλι του Σαίτα. Τὰ τρία παιδιά κλείνουν τὰ μάτια τους για να μη δουν το σε-

φάλι του φίλου τους να γίνεται κομμάτια. "Όταν τὰ ξανανοιγουν βλέπουν τὸν Σαῖτα ζωντανὸ πάντοτε καὶ χαμογελαστό, ἐνῶ ὁ "Ακα - "Ακα ἐτοιμάζεται πάλι νὰ ὀρμήσει ἐναντίον του. Τὴν τελευταία στιγμή τὸ ἀγοράκι μὲ τὸ λασιτιχέιο κορμὶ εἶχε πηδήσει στὸ πλάι καὶ εἶχε ἀποφύγει τὸ φοβερὸ καὶ θανάσιμο χτύπημα.

Τὸ πλῆθος τῶν "Ακάσα γύρω ἀφήνει οὐρλιαχτά. Σίγουρα προτρέπουν τὸν "Ακα - "Ακα νὰ ἐπιτεθῆ καὶ νὰ ἐξοντώσῃ τὸ μικρὸ ἀντίπαλό του. Αὐτὴ τὴ φορά ὁ γιγαντώσωμος ἰθαγενὴς σηκώνει τὸ χέρι του γιὰ νὰ χτυπήσῃ ἀλλὰ δὲν χτυπάει μ' αὐτό. Χτυπάει μὲ τὸ πόδι! Δίνει μιὰ τρομακτικὴ κλωτσιὰ πὸ ὅμως κι' αὐτὴ βρίσκει τὸν ἀέριο ἀέρα γιατί ὁ Σαῖτας προλαβαίνει καὶ πηδάει στὸ πλάι τὴν τελευταία στιγμή!

Αὐτὴ τὴ φορά ὁ "Ακα - "Ακα καθὼς τὸ πόδι του συναντᾷ τὸ κενὸ χάνει τὴν ἰσορροπία του καὶ θρονιάει χάμω ἐνῶ γύρω οἱ ἄλλοι ἰθαγενεῖς ἀφήνουν μιὰ κραυγὴ ἐκπλήξεως.

— Γιῶργο, κάνει ὁ Σαῖτας λέω νὰ μὴν τὸν χτυπήσω πολὺ. Νὰ τὸν ρίξω μόνον ἀνάσθητο. Πές το αὐτὸ εἰς τὴν Καλόα.

Ἐνῶ ὁ "Ακα - "Ακα σηκώνεται ἀπὸ χάμω ἀργά, ἀφρίζοντας ἀπὸ λύσσα ὁ Γιῶργος λέει:

— Καλόα γιὰ νὰ σοῦ δεῖξη ὁ μικρὸς μου φίλος ὅτι εἰμᾶστε φίλοι σας δὲν θὰ σκοτώσῃ τὸν "Ακα - "Ακα. Θὰ τὸν ρίξῃ μόνον ἀνάσθητο!

Ἡ Καλόα ἀνοίγει τὸ στόμα της νὰ πῆ κάτι ἀλλὰ τὴν εἶναι ἡ ἐκπληξὴ της μ' αὐτὰ πού συμβαίνουν ὥστε δὲν μπορεῖ νὰ προφέρῃ λέξη. Ὁ "Ακα - "Ακα μουγγαρίζοντας σὰν θούβαλος ὀρμᾷ ἐναντίον τοῦ Σαῖτα γιὰ τρίτη φορά.

Τώρα, τὸ ἀγοράκι ἐφαρμόζει ἄλλη τοκτικὴ. Δὲ πηδάει στὸ πλάι ἀλλὰ εἰς τὸν ἀέρα. Τινάζεται ψηλά, περνάει πάνω ἀπὸ τὸν "Ακα - "Ακα καὶ καθὼς περνάει, κλωτσάει.

Ὁ γιγαντώσωμος ἰθαγενὴς δέχεται τὴν κλωτσιὰ κατακέφαλα καὶ ζαλίζεται. Παραπατάει, σκοντάφτει κάπου καὶ πέφτει. Ξανασηκώνεται ἀμέσως καὶ μὲ τὶς γροθιές σφιγμένες κάνει νὰ χυμῆξῃ ἐναντίον τοῦ μικροῦ ὑπερανθρώπου. Ταυτόχρονα, ὅμως ὁ Σαῖτας ξαναπηδάει. Βρίσκεται ἰσὺν ἀέρα ἀκριβῶς φάτσα μὲ φάτσα μὲ τὸν ἀντίπαλό του καὶ ἡ μικρὴ ἀλλὰ κεοαινοβόλα γροθιά του τινάζεται πρὸς τὰ ἔμπροσθε καὶ σκάζει σὰ χειροβομβίδα πάνω στὸ σαγόνι τοῦ "Ακα - "Ακα.

Ὁ γίγαντας λυγίζει, γέρνει ξαπλώνει χάμω καὶ μένει ἀσάλευτος. Ἡ Καλόα καὶ οἱ ἄλλοι "Ακάσα γύρω,

κνττάζουν μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτὸ ἀπὸ τὴν ἐκπληξὴ μιὰ τὸν ἀναίσθητο Ἄκα - Ἄκα καὶ μιὰ τὸν μικρὸ ὑπεράνθρωπο. Τέλος ἡ Καλόα ἀνακτώντας τὴν αὐτοκυριαρχία της λέει στὸ Γιώργο:

— Νικήσατε, ἐπομένως λέτε τὴν ἀλήθεια.

Δίνει μιὰ διαταγὴ καὶ ἀμέσως μερικές γυναῖκες τῶν Ἀκόαα πλησιάζουν καὶ τοὺς κόβουν τὰ σκιοινιά. Ὁ Σπίθας μουρμουρίζει γκρινιαῖρα κα τρίβοντας τὰ πονεμένα ἀπὸ τὸ σφίξιμο τῶν σκιοινίων χέρια του:

— Γιώργο πές της νὰ μᾶς δώση τίποτε νὰ φάμε! Τρέμουν τὰ γόνατά μου ἀπὸ τὴ λιγαύρα! Αὐτὲς οἱ συγκινησεῖς μου ἄνοιξαν φοβερὰ τὴν ὄρεξη!

— Καλόα λέει ὁ Γιώργος στὴ γλώσσα ποὺ καταλαβαίνει καὶ αὐτὸς καὶ ἡ ἀρχηγὸς τῶν Ἀκόαα, ὁ φίλος μου πεινάει. Μπορεῖς νὰ τοῦ δώσης τίποτε νὰ φάη;

Ἡ Καλόα χτυπάει τίς παλάμες της καὶ φωνάζει:

— Ἄρτο!

Ἡ πόρτα μιᾶς καλύβας, ἀνοίγει καὶ δύο γυναῖκες θγαίνουν. Κουβαλοῦν ἓνα μεγάλο πῆλινο δίσκο. Πάνω στὸ δίσκο εἶναι τοποθετημένο ἓνα μεγάλο πουλι ψητὸ ποὺ φαίνεται σὰν ἀγριόπασια.

Τὸν ἀκουμποῦν χάμω ἐμπρὸς στὰ παιδιὰ.

— Μανούλα μου, θογγάει ὁ Σπίθας. Τὶ ροδοψημένο

ποὺ εἶναι!

Κάθεται σταυροπόδι χάμω καὶ ἀρχίζει νὰ καταβροχθίζει τὸ ψητὸ πουλί. Μέσα σὲ λίγα λεπτὰ μπροστὰ στὰ κατὰπληκτα μάτια τῶν Ἀκόαα ἀπὸ τὸ μεγάλο πουλί δὲν ἔχουν μείνει παρὰ μόνο τὰ χοντρά κόκκαλα τῶν ποδιῶν του!

— Ἴντρα!, φωνάζει ἡ Καλόα.

Μιὰ ἄλλη γυναῖκα πλησιάζει καὶ δίνει στὸ Σπίθα μιὰ κανάτα μὲ νερό. Τὸ παιδί πίνει καὶ μουρμουρίζει:

— Τὶ ὠραῖα ποὺ περνῶ στὴ χώρα τῶν Ἀκόαα!

— Κατερίνα, κάνει ὁ Γιώργος μὲ παραγμένη φωνή. Τώρα κατάλαβα κάτι. Τώρα κατάλαβα γιατί μερικές λέξεις τῆς γλώσσας τῶν Ἀκόαα μοῦ φαίνονται γνωστές. Ἀκουσεῖς πὼς διέταξε νὰ φέρουν τὸ φαγητό; Εἶπε, «ἄρτο»! Ἡ λέξη αὐτὴ σημαίνει φαγητὸ καὶ εἶναι ἑλληνικὸ ποὺ σημαίνει ψωμί. Κι' εἶπε «ἴντρα» τὸ νερό, ποὺ εἰς τὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ γλώσσα λεγόταν ὕδωρ. Ὑδωρ καὶ ἴντρα εἶναι σχεδὸν τὸ ἴδιο πράγμα.

Γυρίζει στὴν Καλόα:

— Καλόα λέει, πὼς λέτε στὴ γλώσσα σας τὸν οὐρανό;

Κάνει τὴν ἐρώτηση στὴν γλώσσα ποὺ καταλαβαίνει ἡ Καλόα. Αὐτὴ τοῦ ἀπαντᾷ στὴν ἴδια γλώσσα:

— Τὸν λένε ὄραν.

— Οὐρανὸς καὶ ὄραν!
 Θεέ μου!, κάνει ὁ Γιώργος.
 Κατερίνα φαίνεται ὅτι εἶμα-
 στε... συγγενεῖς μὲ τοὺς
 Ἀκάσα! Φαίνεται ὅτι κατὰ
 γονταὶ ἀπὸ ἀρχαίους Ἑλ-
 ληνες ποῦ — ἀγνωστο πῶς
 — θρέθησαν πρὶν ἀπὸ πολ-
 λῶν αἰῶνες ἐδῶ καὶ ἀπο-
 κλείσθησαν ἀπὸ τὸν ὑπόλοι-
 πο κόσμο! Ἡ γλῶσσα τους
 περιέχει πολλὰς ἑλληνικὰς
 λέξεις ποῦ ἔχουν ἀλλάξει
 κάπως στὸ πέρασμα τῶν
 αἰῶνων.

Καὶ ρωτᾷ: πάλι:

— Καλόα, πῶς λέτε τὸ
 βουνό;

— Ὀλυμπέ, ἀπαντᾷ ἡ
 ἀρχηγὸς τῶν Ἀκάσα.

— Ὀλυμπέ καὶ Ὀλυμπος
 λέει ὁ Γιώργος. Τὸ μεγαλύ-
 τερο βουνὸ τῆς Ἑλλάδος,
 σημαίνει στὴ γλῶσσα τῶν
 Ἀκάσα βουνό! Μὰ δὲν ἔχου-
 με καί:ρὸ γιὰ τέτοια πράγ-
 ματα τώρα. Πρέπει νὰ προ-
 χωρήσουμε στὴν ἀποστολή
 μας.

Καὶ γυρίζει γιὰ μιὰ ἀκό-
 μη φορά στὴν Καλόα:

— Καλόα θέλω νὰ μιλή-
 σουμε μὲ τὴν ἡσυχία μας
 γιὰ νὰ σοῦ πῶ πῶς θὰ σώ-
 σης τὴ φυλὴ σου ἀπὸ τὴν
 καταστροφὴ!

— Ἔλα στὴν καλύβα μου
 ξένε, λέει ἐκείνη.

Καὶ προχωρεῖ πρὸς μιὰ
 μεγάλη ξύλινη καλύβα. Ὁ
 Γιώργος καὶ ἡ Κατερίνα τὴν
 ἀκολουθοῦν.

Ὁ βομβαρδισμὸς

ΕΞΩ στὴν πλατεῖα
 ὁ Σπίθας κάνει
 μεγάλες... γλωσσολογικὰς
 προόδους. Δίνει τὴν κανάτα
 πίσω στὴν Ἀκάσα ποῦ τοῦ
 τὴν ἔδωσε καὶ τῆς λέει:

— Πάρτο!

Ἐκείνη γυρίζει καὶ φωνά-
 ζει σὲ δύο ἄλλες γυναῖκες:

— Ἄρτο!

Ἀμέσως οἱ δύο γυναῖκες
 τρέχουν στὴν καλύβα ἀπὸ
 ἅπου εἶχαν βγάλει τὸ δίσκο
 μὲ τὸ ψητὸ πουλί. Αὐτὴ τὴ
 φορά κουβαλοῦν ἕνα δεύτε-
 ρο δίσκο, ποῦ περιέχει ἕνα
 ὀλόκληρο ψητὸ ζαρκάδι. Τὸ
 ἀκουμποῦν μπροστὰ εἰς τὸ
 Σπίθα λέγοντας:

— Ἄρτο!

— Μανούλα μου, κάνει ὁ
 Σπίθας. Μὲ κατασυγκίνη-
 σαν αὐτὲς οἱ γυναῖκες! Φαί-
 νεται ὅτι μὲ συμπάθησαν
 πολὺ! Κύτταξε Σαίτα, τί
 μεζέδες μοῦ φέρνου!

Καὶ ἀρχίζει νὰ καταβρο-
 χθίζει τὸ ψητὸ ζαρκάδι ἐνῶ
 οἱ ἰθαγενεῖς γύρω τὸν κυτ-
 τάζουν μὲ μάτια γουρλωμέ-
 να ἀπὸ τὴν ἐκπληξη. Ὅταν
 τελειώη ἡ ἴδια γυναῖκα τοῦ

δίνει την κανάτα με τὸ νερό.

— Δὲν θέλω νερὸ λέει ὁ Σπίθας. Φουσκώνει τὸ στομάχι! Ἄλλο δὲν πίνω!

— Ἔ; κάνει ἡ γυναῖκα. Βοῖνο;

Καὶ γυρίζει στὶς ἄλλες δύο φωνάζοντας:

— Βοῖνο!

Οἱ ἄλλες φτάνουν τρέχοντας καὶ δίνουν στὸ Σπίθα μιὰ πολὺ μεγάλη κούπα. Ἡ κούπα περιέχει κρασί! Ὁ Σαΐτας λέει:

— Ἐχει δίκιο ὁ Γιώργος. Ἄρτο καὶ ἄρτος! Ὑδωρ καὶ ὕντρα! Καὶ τώρα Βοῖνο καὶ οἶνος ποὺ σημαίνει κρασί!

Ὁ Σπίθας πίνει μιὰ γουλιὰ καὶ μουρμουρίζει:

— Σπουδαῖο κρασί! Γλυκὸ καὶ μυρωδάτο!

Καὶ ἀδειάζει μονορροϋφί τὴν κούπα. Τὸ ἀποτέλεσμα: ὁ Σπίθας... μεθάει! Σηκώνεται καὶ ἀρχίζει νὰ παραπατάη τραγουδώντας ἕνα τραγουδι δικῆς του ἐπινοήσεως:

«Δόστε μου «ἄρτο»,

δόστε μου «βοῖνο»!

Γιὰ τὴ νόστιμη μᾶσα

ποὺ δίνουν οἱ Ἄκάσα,

καὶ τὴν ψυχὴ μου δίνω!»

Στὸ μεταξύ μᾶσα στὴν καλύβα τῆς Καλόρα ὁ Γιώργος ἐξηγεῖ τι πρέπει νὰ γίνῃ:

Τὸ παιδάκι καὶ ὁ γίγας ἀντιμετωπίζονται.

‘Η γρεθιά τού Σαΐτα τόν βρίσκει στο σαγώνι!

— Αύριο θάρθουν οί άνθρωποι τού κακοῦ λευκοῦ καί θά ρίξουν ἀπό τίς μηχανές πού πετοῦν φωτιά γιά νά κάψουν τὸ χωριό Ἀκάσα καί νά σκοτώσουν ὅλους τούς ὑπηκόους σου! Γι’ αὐτὸ πρέπει νά μαζέψης ὅλους τούς ὑπηκόους σου καί νά πᾶτε μακριὰ ἀπὸ τὸ χωριό σας! Θά εἴμαστε κι’ ἐμεῖς μαζί σας! Θά κρυφτοῦμε κάπου καί θά περιμένουμε! Καί ὅταν οἱ μηχανές πού πετοῦν ρίξουν ἀνθρώπους με ἄπλα θά τούς χτυπήσουμε καί θά τούς ἐξοντώσουμε! Κοιταλαβαίνεις Καλόα;

— Καταλαβαίνω! Θά κά-

νω ὅτι μοῦ λέει ὁ λευκὸς φίλος μας!

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἄλλης μέρας τὸ αὐτὶ τοῦ Γιώργου πού εἶναι κρυμμένος μαζί με τὸν φίλους του καί με τὸ δλίκληρη τῆ φυλὴ τῶν Ἀκάσα σὲ ἓνα μέρος τοῦ δάσους σὲ μικρὴ ἀπόστασι ἀπὸ τὴν ὄχθη τοῦ Νεῖλου, διακόσια περίπου μέτρα ἀπὸ τὸ βράχο πού ὁ Τζοβάνι Τέρλα σκοπεύει νά ἀνατινάξῃ συλλαμβάνει ἓνα μακρυνὸ μουγρητό. Τὸ μουγρητό γίνεται πιὸ ἔντονο καί σὲ λίγο στὸν οὐρανὸ διακρίνονται

καθαρὰ τέσσερα μεγάλα
ἀεροπλάνα.

— Καλόα, λέει τὸ Παιδί -
Φάντασμα, ἔρχονται! Βλέ-
πεις ὅτι εἶχα δίκιο; Κύττα-
ξε τώρα τί θὰ γίνη!

Τὰ ἀεροπλάνα πλησιάζουν
καὶ ὅταν φτάνουν πάνω ἀ-
πὸ τὸ ξέφωτο ὅπου βρῖσκε-
ται τὸ χωριὸ τῶν Ἀκάσα,
ἀρχίζουν νὰ κάνουν βόλτες.
Ξαφνικά ἀπὸ τὴν κοιλιὰ
τους ἀρχίζουν νὰ πέφτουν
βόμβες! Βόμβες ἐκρηκτικὲς
καὶ ἐμπρηστικὲς! Διαδοχι-
κὲς ἐκρήξεις κάνουν τὸ ἔδα-
φος νὰ κλονίζεται σὰν νὰ
γίνεται σεισμός. Τεράστιες
γλώσσες φωτιᾶς πήδησαν
πρὸς τὸν οὐρανό.

Οἱ Ἀκάσα κατατρομαγμέ-
νοι ἄρχισαν νὰ μουρμουρί-
ζουν:

— Πῦρο! Πῦρο! Ἡφαίστι!
Ἡφαίστι!

— Θέλουν νὰ ποῦν «πῦρ»
καὶ «ἠφαίστειο», λέει ὁ Γι-
ῶργος. Εἶναι καταπληκτικό.
Οἱ περισσότερες λέξεις τῶν
εἶναι ἑλληνικὲς!

Καὶ προσθέτει ἀποτεινόμε-
νος στὴν Καλόα:

— Πές τους ὅτι δὲν πρέπει
νὰ φοβηθοῦν! Δὲν πρόκειται
νὰ πάθουν τίποτε!

— Οἱ Ἀκάσα δὲν φοβοῦν-
ται, ἀποκρίνεται ὑπερήφα-
να ἡ Καλόα. Κύτταξε ἐκεῖ
ξένε! Τὸ χωριὸ μας καίγε-
ται! Δίκιο εἶχες! Θὰ καιγὸ
μαστε ὅλοι ἂν πιστεύαμε
στὰ προδοτικὰ λόγια τοῦ
κακοῦ ξένου! Μὰ θὰ ἐκδικη

θοῦμε! Ἡ Καλόα θὰ ἐκδι-
κηθῆ!

Ὁ βομβαρδισμὸς τοῦ χω-
ριοῦ συνεχίζεται γιὰ μερι-
κὰ λεπτά. Ἐπειτα τὰ ἀερο-
πλάνα πλησιάζουν στὴν ὀ-
χθὴ τοῦ ποταμοῦ σ' ἓνα μέ-
ρος ὅπου τὸ ἔδαφος εἶναι ἐ-
πίπεδο καὶ χωρὶς δέντρα.

Καὶ τότε ἀπὸ τὴν κοιλιὰ
τῶν ἀεροπλάνων ἀρχίζουν
νὰ πέφτουν ὄχι βόμβες ἀλ-
λὰ ἄνθρωποι! Ἀλεξιπτώτα
ἀνοίγουν καὶ Ἴταλοὶ στρα-
τιῶτες πέφτουν ἀργὰ πρὸς
τὸ ἔδαφος. Αὐτὴ τὴ φορά,
ἀκίμη καὶ τὰ μάτια τῆς
Καλόα γεμίζουν τρόμο. Δὲ
μπορεῖ νὰ καταλάβῃ τί ἄ-
κριβῶς συμβαίνει καὶ νομί-
ζει ὅτι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι
ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ πε-
τοῦν.

— Τοὺς κρατοῦν αὐτὰ τὰ
παιδιά ποὺ εἶναι φοισκευμέ-
να πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια
τους τοὺς ἐξηγεῖ ὁ Γιῶργος.
Τοὺς ἐμποδίζουν νὰ πέσουν
μὲ φόρα! Ἄκουσε τώρα Κα-
λόα! Δὲν πρέπει νὰ τοὺς
χτυπήσουμε ἀνοιχτά, γιατί
τὰ ὄπλα ποὺ ἔχουν καὶ ποὺ
εἶναι σὰν τὰ δικά μας μπο-
ροῦν νὰ δώσουν τὸ θάνατο
σ' ὅλους τοὺς ὑπηκόους σου
ἀπὸ μακριά! Εἶμαι βέβαιος
ὅτι θὰ τραβήξουν κατὰ τὸ
μεγάλο βράχο ποὺ θέλουν
νὰ καταστρέψουν γιὰ νὰ ἀλ-
λάξουν τὸ ρεῦμα τοῦ ποτα-
μοῦ. Γιὰ νὰ πάνε ἐκεῖ θὰ πε-
ράσουν ἀπὸ μιὰ μικρὴ κοι-
λάδα ποὺ εἶναι ἀνάμεσα
στοὺς δύο ἐκείνους λόφους.

Θά στήσουμε καρτέρι στις πλαγιές των δύο λόφων και θά τούς χτυπήσουμε. Θά πής στους ανθρώπους σου ότι δε θά έπιτεθούν πριν ακούσουν τά δικά μας όπλα νά μουγρίζουν! Κατάλαβα;

— Κατάλαβα!

Και ή Καλόα έξηγει εις τούς ανθρώπους της τι πρόκειται νά κάνουν. "Επειτα, ένώ τά άεροπλάνα άπομακρύνονται, ό Γιώργος όδηγει τούς φίλους του και τούς 'Ακάσα προς τούς δύο λόφους.

Μάχη μέσα σέ καπνό

ΕΙΝΑΙ κάπως άνήσυχος. Υπολογίζει ότι οι 'Ιταλοί στρατιώτες πού έπεσαν με τά άλεξιπτωτα είναι έκατό περίπου. Θά μπορούσαν νά τά θγάλουν πέρα μαζ' τους τέσσερα παιδιά και διακόσιοι Ιθαγενείς πού έχουν σαν μοναδικά όπλα τά άκόντια και τά σπαθιά; Θά μπορούσαν τά άκόντια νά έξουδετερώσουν τά αυτόματα των 'Ιταλών;

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ, φυσική, χημεία παραδίδονται παρά φοιτητού με άριστον μεταδοσικόν και μεγάλη ύπομονή, εις μαθητάς Γυνασίου και Λυκείου κατ' οίκον και έν οίκω. Πέντε (5) μαθήματα δοκιμαστικά άνευ άμοιβής.

Τηλέφ. 934-724

Φτάνουν στους λόφους και πιάνουν θέσεις σύμφωνα με τις οδηγίες του Έλληνόπουλου. Κρύβονται πίσω από θράχους και θάμνους και περιμένουν με τά μάτια καρφωμένα στη μικρή κοιλάδα πού περνά ανάμεσα από τούς λόφους.

Ό Σαΐτας πηγαίνει κοντά στο Παιδί - Φάντασμα:

— Γιώργο, λέει, έγώ θέθαια δε θά χρησιμοποιήσω όπλο! Λόγω της ήλικίας μου δέν μου τó επιτρέπεις. Μπορώ όμως νά πετώ πέτρες, δέν είναι έτσι;

— Μπορείς λέει ό Γιώργος χαμογελώντας.

— Έχω όμως μιá άλλη ιδέα πολú καλύτερη. "Όλα έξαρτώνται από τó αν θά μπορούσαμε νά πλησιάσουμε τούς 'Ιταλούς, χωρίς αυτοί νά μάς αντίληφθούν και νά τούς αίφνιδιάσουμε, δέν είναι έτσι;

— Ναι, απαντάει ό Γιώργος. Γι' αυτό κρυφθήκαμε έδω!

— Βλέπω όμως συνεχίζει ο Σαίτας ότι όσο να διασχίσουν την απόσταση από τις πλαγιές των λόφων ως το βάθος της κοιλάδας, οι Άκάσα θα αποδεκατιστούν από τις ριπές των Ίταλων. "Αν όμως μπορούσαμε να πλησιάσουμε χωρίς να μās δοϋν;

— Μά πώς μπορεί να γίνει να μη μās δοϋν; κάνει ο Γιώργος. "Α! Κατάλαβα! Θέλεις να κάνουμε ένα προπέτασμα καπνού! Περιφνημη ή ιδέα σου! Μπράβο, Σαίτα! 'Ο Σπίθας μουρμουρίζει με θαυμασμό:

— Νά πού κατεβάζει ιδέες και κάποιος άλλος εκτός από... μένα!

Τά παιδιά θάζουν τά γέλια ενώ δ΄ιουν συγχαρητήρια στον Σαίτα για την έξυπνάδα του. 'Ο Σαίτας απομακρύνεται από τά παιδιά για να μην ακούη τούς έπαινους τους.

— Καλόα!, λέει ο Γιώργος στην αρχηγό των Άκάσα. Με ποιά τρόπο θα μπορούσαμε να κάνουμε πολύ καπνό; 'Υπάρχει κανένα χόρτο πού, όταν κάγεται, θγαάζει πολύ καπνό; Θέλω να...

— Κατολαβαίνω!, λέει ή Καλόα με μάτια πού λάμπουν. Ναι! 'Υπάρχει ένα φυτό! Και εύτυχώς υπάρχει άφθονο στους λόφους όπου θρισκίμαστε!

Δίνει διαταγές και κάμποσοι Άκάσα αρχίζουν να κό-

βουν κλαδιά από θάμνους και να τά κουβαλούν στο βάθος της κοιλάδας. Τά σωριάζουν εκεί σε διάφορα μέρη, σύμφωνα με οδηγίες πού δίνει ο Γιώργος στην Καλόα, έτσι πού ο άνεμος, πού φυσάει πρὸς την είσοδο της κοιλάδας, να μεταφέρη τόν καπνό πρὸς τό μέρος των Ίταλων. "Ενας Άκάσα μ' έναν άνοιμμένο πυρσό στο χέρι κρύβεται πίσω από κάθε σωρό.

Περιμένουν όλοι την άμειξη του έχθρου.

Ξαφνικά οι πρώτοι Ίταλοι κάνουν την εμφάνισή τους στην είσοδο της χαράδρας. Βαδίζουν με προσοχή, ψάχνοντας γύρω με τό θλέμμα, με τά όπλα τους έτοιμα να σκερπίσουν γύρω πυρωμένο άτσάλι και θάνατο. Δέν μπορούν να διακρίνουν τά 'Ελληνόπουλα και τούς Άκάσα πού είναι καλά κρυμμένοι πίσω από θράχια και θόμβους. 'Ο Γιώργος τούς αφήνει να προχωρήσουν και, όταν πιά έχουν μη όλοι οι Ίταλοι στη χαράδρα, λέει στην Καλόα να δώση τη διαταγή ν' ανάψουν τά χόρτα.

'Η Καλόα παύνει: μετ' αθθεία άνάσα και αφήνει με κραυγή άγριοπουλιού. 'Αμέσως οι πυρσοί πλησιάζουν στα σωριασμένα κλαδιά. Πυκνός καπνός θγαίνει από τούς σωρούς. 'Ο έλαφρὸς άνεμος μετατοπίζει άργά τόν καπνό και τόν σπρώχνει πρὸς

τὸ μέρος τῶν Ἱταλῶν. . .

Αὐτοὶ διστάζουν. Τί σημαίνει αὐτό; Πῶς ἀναψε αὐτὴ ἡ φωτιά; Ἡ μάλλον πῶς θγαίνει τόσοσ καπνὸς χωρὶς νὰ φαίνεται καθόλου φωτιά; Τί νὰ κάνουν; Νὰ ὑποχωρήσουν ἢ νὰ προχωρήσουν; Ἀποτελεῖ κίνδυνο γι' αὐτοὺς ὁ καπνὸς αὐτὸς ποὺ γεμίζει σιγά - σιγά τὴν κοιλάδα καὶ τοὺς τυλίγει ἢ ὄχι;

Καθὼς διστάζουν ἐκεῖ, μὴ ξέροντας τί νὰ κάνουν, οἱ Ἀκάσα βαδίζουν πρὸς τὸ μέρος τῶν Ἱταλῶν, ἀκολουθώντας τὸν καπνὸ. Τὰ Ἑλληνόπουλα μένουσ στὶς θέσεις τους, στὴν πλαγιά τοῦ ἐνὸς λόφου, πάνω ἀπὸ τὰ σύννεφα τοῦ καπνοῦ. Δὲ θέλουσ νὰ πάρουσ μέρος στὴ μάχη. Ξέρουσ ὅτι, ὅταν οἱ Ἀκάσα καὶ οἱ Ἱταλοὶ σμίξουσ, ὁ θάνατος θὰ ἔχη τὸ λόγο. Ἐνας φοβερὸς θάνατος, μέσα στὸ σκοτάδι τοῦ καπνοῦ!

— Πρόκειται, λέει ὁ Γιώργος, γιὰ ἕνα πόλεμο ποὺ ἀφορᾷ κυρίως τοὺς Ἀκάσα. Οἱ Ἱταλοὶ ἦρθαν στὴ χώρα τους γιὰ νὰ τοὺς χαρίσουσ τὸ θάνατο! Ἄς τοὺς ἀφήσουμ λοιπὸν νὰ ἐκδικηθοῦν μόνοι τους! Δὲν θὰ ἐπέμβου με παρὰ μόνο ἂν καταλάβου με ὅτι οἱ Ἀκάσα κινδυνεύουσ νὰ νικηθοῦν!

Ξαφνικά, μέσα ἀπὸ τὸ πυκνὸ σύννεφο τοῦ καπνοῦ, ποὺ ἔχει γεμίσει δλόκληρη τὴν κοιλάδα, ἀκούγονται ἄγρια

ΠΡΟΣΟΧΗ

Ὁ ἴος τόμος εἶναι ἔτοιμος καὶ μποροῦν νὰ τὸν προμηθευθοῦν ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας ὅλοι οἱ ἀναγνώστες μας.

οὐρλιαχτὰ πολεμικῆς μανίας καὶ ἄλλα οὐρλιαχτὰ, οὐρλιαχτὰ τρόμου καὶ πόνου καὶ ἀπελπισίας! Ὁ Γιώργος καὶ τ' ἄλλα παιδιὰ καταλαβαίνουσ καὶ σφίγγουσ τὰ χεῖλη τους. Οἱ Ἀκάσα σκοτώνουσ τοὺς Ἱταλοὺς με τὰ ἀκόντιά τους, χωρὶς αὐτοὶ νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ ἀμυνθοῦν!

Ἐνα αὐτόματο κι' ἔπειτα ἄλλο κι' ἄλλο ἀκούγονται νὰ τερετίζουν! Οἱ Ἱταλοὶ πυροβολοῦν στὰ τυφλά! Καὶ ἀσφαλῶς σκοτώνουσ μάλλον τοὺς δικούς τους παρὰ τοὺς Ἀκάσα!

Καὶ τότε ὁ Γιώργος ἀνασκιρτάει. Τὸ αὐτί του ἔχει συλλάθει, πάνω ἀπὸ τοὺς κρότους τῆς μάχης, ἕνα ἄλλο ἦχο. Κυττάζει ψηλά. Τρία ἀεροπλάνα. Φαίνεται ὅτι οἱ πιλότοι τους εἶδαν αὐτὸ ποὺ συμβαίνει κάτω, γιὰτὶ ἀπὸ τὶς κοιλιές τῶν ἀεροπλάνων ἀρχίζουν νὰ πέφτουσ νέοι ἀλεξιπτωτιστές! Δεκάδες ἀλεξιπτωτιστές!

✪ ΓΙΩΡΓΟ ΞΥΠΟΛΗΤΟ, Κασσάνδρα Χαλκίδος: Σου έστειλα τὰ τεύχη τοῦ Μικροῦ Ἡρώα, καὶ τὸν 2ο τόμο τοῦ Μικροῦ Ζαρρό. Χαιρετισμούς σὲ ὅλα τὰ παιδιά.
 ✪ ΑΠΟΣΤΟΛΟ ΧΥΤΟ, Κορυθαλλὸ Πίνδου: Ἐπειδὴ εἶσαι καὶ σὺ ἓνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ἀναγνώστες μας ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ἀγοράσουν τεύχη τοῦ Μικροῦ Ἡρώα διότι βρίσκονται σὲ ἀπομακρυσμένες περιοχὲς τῆς Ἑλλάδος, σὰς συνιστῶ νὰ μοῦ γράψετε ὄλοι εἴσεῖς αἱ φίλοι μου σὲ ὅποιο χωριὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἂν μένε-

τε τὴν διεύθυνση ἑνὸς μαγαζιοῦ μικροῦ ἢ μεγάλου, καὶ ἐγὼ θὰ τοὺς στείλω τιμοκαταλόγους, ὅπου θάσει αὐτῶν θὰ προμηθεύονται Μικροὺς Ἡρώες ✪ ΓΕΩΡΓΙΟ ΚΑΛΛΙΓΕΡΟ, Αὐστραλία: Σοῦ ἔστειλα τοὺς τόμους. Δὲν μοῦ ἔγραψες γιὰ τὸ πῶς περνᾷς τώρα ποὺ ἔχετε καλοκαίρι ἐκεῖ, ἔχετε διακοπές; Τὰ μπάνια πῶς πηγαίνουν. Ἐπίσης ὁ Σπίθας ρωτᾷ πῶς πάτε ἀπὸ βουθάλια γιὰτὶ πολὺτὰ ἐπιθύμησε!!

ΘΑΝΟΣ ΑΣΤΡΙΤΗΣ

ΜΙΚΡΟΣ ΗΡΩΣ

Τὸ καλύτερο περιοδικὸ αὐτοτελῶν
 περιπετειῶν πολέμου καὶ κατοχῆς,
 κατασκοπείας καὶ δράσεως!

Ανακοίνωσις

Οι αναγνώστες μας οι οποίοι επιθυμούν να αγοράσουν ταχυδρομικώς ΤΕΥΧΗ και ΤΟΜΟΥΣ των εκδόσεών μας, μπορούν να τα παραγγείλουν στις ακόλουθες τιμές, μαζί με τα ταχυδρομικά έξοδα:

- 1) Τεύχη του ΜΙΚΡΟΥ ΗΡΩΟΣ και Ανατυπώσεις Μικρού ΗΡΩΟΣ δρχ. 1,60.
 - 2) Τεύχη των άλλων εκδόσεών μας δρχ. 1 20.
 - 3) Τόμος Μικρού ΗΡΩΟΣ (8 τεύχη κάθε τόμος) δρχ. 18
 - 4) Τόμος Παιδικού Πανεπιστημίου (αύτοτελής) δρχ. 18.
 - 5) Τόμος Κάου - Μπού Φάντασμα (αύτοτελής 15 τεύχη) δρχ. 18.
 - 6) Τόμος Λάσσο (αύτοτελής 16 τεύχη) δρχ. 35.
 - 7) Τόμοι Ζούγκλα - Ταρζάν (1ος τόμος από αριθ. 1 — 12 και 2ος τόμος από αριθ. 13—24) έκαστος δρχ. 30.
 - 8) Τόμος Τζών Γκρήκ (αύτοτελής 8 τεύχη) δρχ. 22
 - 9) Οι τόμοι των άλλων εκδόσεών μας κοστίζουν δρχ. 16.
- Στις τιμές αυτές, συμπεριλαμβάνονται και τα έξοδα ταχυδρομείου.

ΠΡΟΣΟΧΗ! Για να σταλή μία παραγγελία πρέπει να έχετε το γράμμα ή αναγνώστης να στείλη και το αντίτιμο των ΤΕΥΧΩΝ ή των ΤΟΜΩΝ σε ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΛΗΘΙΜΑ, και στην εξής διεύθυνση: (Κον Γ. Γεωργιάδου, Πλακά 22, Αθήναι (125).

ΜΙΑ ΣΥΝΤΑΓΗ

Πώς να περάσετε ευχάριστα το χειμώνα σας!

Να αγοράζετε:

Κάθε Τρίτη: τον «Μικρό Ήρωα».

Κάθε Πέμπτη: Την Τρίτη Έκδοση του «Μικρού Ήρωα».

Κάθε Σάββατο: Την Ανατύπωση του «Μικρού Ήρωα».

Περπέτεια, αγωνία, γέλια, γαμητική πλοκή, γοργή εκπαιδευτική! Αυτά είναι τα χαρακτηριστικά και των γριών αυτών αναγνωσμάτων, που θα σας χαρίσουν ένα χειμώνα ξεγνοιαστο και ευχάριστο.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΗΡΩΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΗΡΩΙΚΩΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΝ

ΕΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΤΡΙΥΝΗ

Έτος 14ον — Τόμος 91 — Άρ. τεύχους 724 — Δρχ. 2
Πωλείται: Λέκκα 22 Άθήναι (125), Γηλέφωνον 228.983

Επιχειρηματικός Διευθυντής: Σ. Άνεμοδουράς, Στρ. Πλαστήρα 21
Αθήναι. Οικονομικός Διευθυντής: Γ. Γεωργιάδης, Σφιγγός 38.
Επιχειρηματικός τυπογράφος: Α. Χατζηβασιλείου, Ταταούλων 27, Ν. Εκάφη.
Συντάκται, επιταγαι: Γεώργ. Γεωργιάδην, Λέκκα 22, Άθήναι.

Συνδρομαί εσωτερικού:	Συνδρομαί εξωτερικού:
Έτησίαι Δρχ. 100	Έτησίαι δολλάραι 4
Έβδομηνας » 55	Έβδομηνας » 3

Στο επόμενο τεύχος, το 725, που κυκλοφορεί την ερχόμενη εβδομάδα με τον τίτλο

Η ΑΣΗΜΕΝΙΑ ΛΕΟΠΑΡΔΑΛΗ

νέες τρομακτικές συναρπαστικές περιπέτειες περιμένου
τά τέσσερα Έλληνόπουλα! Περιπέτειες που όμοιές τους
λίγοι άνθρωποι έχουν γνωρίσει στον κόσμο!

Κανένας δεν πρέπει να χάσει το τεύχος 725! Είναι ά-
ληθινό άριστούργημα!

ΓΕΜΑΤΟΣ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑ ΕΝΩ ΚΑΤΕΒΑΙΝΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΥΘΜΕΝΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΗΡΑ...

ΝΑ ΠΑΡ' Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ, ΓΛΥΣΤΡΑΒ... ΘΑ ΜΕ ΔΟΥΝ!

ΕΝΑΣ ΓΗΙΝΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ!
Ο ΚΟΞ ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΤΑΦΕΡΕ ΝΑ ΤΟΝ ΔΙΩΞΗ ΕΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ!

ΞΑΦΝΙΚΑ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ Ο ΞΕΝΑΓΟΣ ΚΟΞ...

ΝΑ Ο ΞΕΝΑΓΟΣ ΠΟΥ ΕΙΔΑ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ... ΓΙ' ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΚΟΥΝΙΟΝΤΟΥΣΑΝ ΤΑ ΚΕΙΛΗ ΤΟΥ... ΜΟΥ ΜΙΛΟΥΣΕ ΤΗΛΕΠΑΘΗΤΙΚΟΣ!

ΤΟ ΚΑΤΑΛΛΕΒΕΣ ΛΟΙΠΟΝ ΓΗΙΝΕ!
ΔΕΝ ΚΑΤΑΦΕΡΑ ΛΟΙΠΟΝ ΝΑ ΣΕ ΓΕΛΑΣΩ!

ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ ΟΜΩΣ! ΚΛΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΟΠΛΟΙΟ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ! ΕΧΕΙ ΣΚΟΤΕΙΝΙΑΣΕΙ ΕΠΑΝΩ... ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΓΙΑ ΑΛΛΟΥΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ!

ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΟΠΛΟΙΟ...

ΕΙΜΑΙ Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΞΕΝΑΓΟΣ ΤΖΟΝΣΟΝ!
ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΙΝΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ!
ΜΑ ΤΙ ΘΕΛΟΥΝ ΣΤΗ ΓΗ; ΜΗΠΩΣ ΑΚΟΥΣΑΤΕ ΝΑ ΛΕΝΕ ΤΙΠΟΤΑ;

